BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!

kitle

haftalık sosyalist gazete

PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR
YIL: 3 SAYI: 103
5 NİSAN 1976 250 Krş.

TÜSTAV
Ahmet EKEN
Koleksiyonu

TSİP YENİ PROGRAMI

kitle
3. yılına girdi

TSİP'den haberler

TSİP BİRİNCİ PARTİ KONGRESİ KAPANIŞ BİLDİRİSİ

Birinci Parti Kongremiz bir hafta süren yoğun çalışmaları sonunda aşağıdaki bildiriyi duyurmayı karar altına almıştır:

● Birinci Parti Kongremiz Partimizin bilime olan bağlılığını ve bundan böyle de bilimin kılavuzluğunda yol almaya devam edeceğini,

● Birinci Parti Kongremiz Partimizin işçi sınıfımızı örgütlemek ve onu iktidar hedefine yönlendirmek görevini kararlı bir şekilde sürdüreceğini,

● Birinci Parti Kongremiz, Partimizin Kongrede kabul edilen yeni parti programını hayata geçirmek için var gücüyle çalışacağını,

● Birinci Parti Kongremiz, partimizin programı ışığında almış olduğu kongre kararlarını uygulamak amacıyla azami çaba göstereceğini,

● Birinci Parti Kongremiz, partimizin sosyalist hareketimizin birliğinin sağlanması yolunda ilkelerde savaş devrimci kardeşlik ilkesi ışığında birliğin gerçekleştirilmesi uğruna içtenlikle çaba harcıyacağını,

● Birinci Parti Kongremizin; faşist saldırılara ve anti - demokratik baskılara karşı, halkımızın mücadelesinin bütünleştirilip güçlendirilmesi için sabırlı ve fedakar bir uğraş vereceğini, halkımın üzerindeki sömürü ve zulmün başlıca sorumlusu olan MC iktidarının düşürülmesi için vargücüyle çalışacağını,

● Birinci Parti Kongremiz, partimizin başta ABD olmak üzere bütün emperyalist mihraklara karşı halkımın mücadelesini güçlendirmek amacıyla tüm anti-emperyalist güçleri birleştirmek yolunda yurtseverlik görevini ısrarla yürüteceğini,

● Birinci Parti kongremiz, partimizin işçi sınıfı enternasyonalizminin bir gereği olarak dünya devrimci sürecinin — ki halkımızın mücadelesi onun ayrılmaz bir parçasıdır — gelişmesi ve güçlenmesi doğrultusunda:

● Emperyalizme karşı, bütün dünyada yürütülen topyekün mücadelenin başını dünya sosyalist sistemiyle, ülkemiz arasındaki ilişkilerin geliştirilip güçlendirilmesi için çaba göstereceğini,

● Uluslararası işçi sınıfı hareketinin mücadelesinin yanında olduğunu,

● Emperyalizme ve yeni sömürgeciliğe karşı, ulusal kurtuluş savaşı veren Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının mücadelelerini vargücüyle desteklediğini ve ulusların kendi kaderlerini tayin haklarını sonuna kadar savunacağını,

● Yumuşama politikasının gereklerinin yurdumuzda ve dünyada yerine getirilmesi için çaba göstereceğini,

● Birinci Parti kongremiz, partimizin, barış, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için dünyada ve yurdumuzda yürütülen mücadelenin zaferi uğruna vargücünü harcayacağını

HALKIMIZA VE DÜNYA HALKLARINA BİLDİRİR.

TSİP I. PARTİ KONGRESİNDE SEÇİLEN G. YÖNETİM KURULU

Ahmet Kaçmaz, Yalçın Yusufoğlu, Öner Ciravoğlu, Çağatay Anadol, Hamdi Gülen, Hikmet Karahan, Aydoğan Gezer, Veli Gürcan, İlhan Eryılmaz, Mehmet Aköz, Bülent Tuna, Mehmet Yıldız, Etem Kiper, Mehmet Yıldırım, Cemal Özden, Reşit Suna, Hüseyin Gülen, Hüseyin Gürcan, Aykut Başaran, Ali Kar, Muharrem Cumbul, Hüsamettin Küçükali, Mehmet Yazırlı, Yaşar Gökoğlu, Sıddık Elbistanlı, Mehmet Yücel, Tektaş Ağaoğlu, Barış Turak, Mehmet Ali Tan.

Merkez Yürütme Kurulu:

Ahmet Kaçmaz	Genel Başkan
Yalçın Yusufoğlu	Genel Sekreter
Aydoğan Gezer	Teşkilatlanma sekreteri
Çağatay Anadol	Eğitim Sekreteri
Öner Ciravoğlu	Mali Sekreter
Mehmet Yücel	Ankara Merkez Bürosu Sekreteri
Mehmet Aköz	Üye
Hikmet Karahan	Üye
Veli Gürcan	Üye

MC'nin üs pazarlığı protesto edildi

TSİP 1. Parti Kongresi, delegelerin verdiği önergeyle MC ve ABD arasında, üsler konusunda yapılan pazarlık ve varılan anlaşmayı protesto etmiştir. Protesto metni özetle şöyledir:

«Halkımızın baş düşmanı olan ABD emperyalizmi, yurdumuz üzerindeki caniyane emellerini pekiştirmek amacıyla eli kanlı MC iktidarı ile üs pazarlığında anlaşmış bulunmaktadır.

Emperyalizmin çıkarlarının önde gelen savunucusu MC iktidarının halk düşmanı politikasının geniş yığınlar tarafından açıkça bilince çıkartıldığı günümüzde, yurt topraklarının pazarlık konusu olması ve bu pazarlık sonucunda yurt topraklarının emperyalizme peşkeş çekilmesi, MC iktidarının bağımlılığını daha da belirginleştirmektedir.

Kongremiz, halkın onurunu ayaklar altına alan bu utanç verici durumu şiddetle protesto ederken, emperyalizme bağımlılığı pekiştiren tüm antlaşmaların iptal edilmesi, emperyalist paktlardan çıkılması, üslerin bir an önce kaldırılıp ABD ve diğer yabancı askerlerin defedilmesi ve yurdumuzu emperyalizme peşkeş çeken MC iktidarının bir an önce düşürülmesi için halkımızı mücadeleye çağırmayı başlıca yurtseverlik görevi bilir.»

TSİP İSTANBUL İL ÖRGÜTÜNÜN ÇAĞRISI

MC'nin en son girişimi olan ülke topraklarını Amerikan Emperyalizmine kiralama anlaşmasını protesto etmek; üslerin ülkemizdeki halk düşmanı fonksiyonlarını ve sermaye iktidarının emperyalizm'le işbirliğini emekçi halkımıza teşhir etmek amacıyla, bir ortak demokratik kampanya yürütmenin bugün çok gerekli ve hayati olduğuna inanıyoruz.

Konuyu tartışmak ve ortak kararlara varabilmek, böylece ortak demokrasi mücadelemizi daha güçlü kılmak için, aşağıda adları yazılı kuruluşların katılmasıyla bir toplantı yapılmasını öneriyoruz.

TSİP
İstanbul İl Merkezi

Toplantıya çağrılan kuruluşlar

TİP İstanbul il örgütü
TEP İstanbul il örgütü
CHP İstanbul il örgütü
TBP İstanbul il örgütü
Keramik-İş Hürcam-İş
Maden-İş Petro-Kimya İş
Basın-İş Gıda-İş
Sosyal-İş Petrol-İş
Oleyis (Marmara bölgesi şub.)
Genel-İş, Tüm-Dokuma İş
Türk-İş 1. Bölge
TÖB-DER, TÜS-DER, TÜM-DER; TÜTED, GSB İGD, İYÖKD, AKÜD, HDGD.

MC'NiN ÜS ANLAŞMALARINA DiRENELiM!

ABD emperyalizmiyle yapılan üs pazarlığı, yerli egemen güçlerin ne denli satılmış ve emperyalizme göbek bağı ile bağlı halk düşmanı bir zümre olduğunu, halkımıza bir kez daha gösterdi. Üstelik, yurt topraklarını, halkımızın ve dünya halklarının başdüşmanı ABD emperyalizmine kiralamakta hiçbir beis görmeyen, aksine halkımız üzerindeki sömürü ve baskının devamını böylelikle pekişeceğini gayet iyi bilen sömürücüler grubu, hayasızlığı da doruğa vardırdılar. Onların en gerici, en şoven temsilcisi olan MC iktidarı, zerrece utanma sıkılma duymadan, hiçbir kamuflaja gerek görmeden devletin radyosundan, hükûmetin ABD ile *pazarlık* ettiğini açıkça ilan etti. Haraç mezat ABD emperyalizmine peşkeş çekilen yurt toprakları sıradan bir ihraç metaı, örneğin pamuk, tütün vb. derekesine indirilerek halkımızın onuru ayaklar altına alınmıştır.

Aslında halk düşmanı MC iktidarının başka türlü davranması mümkün değildir. Gerek dünyada gerek yurdumuzda onca olup bitenden sonra, hiçkimse ABD'nin Türkiye halkını pek sevdiği için Türkiye'ye «yardım» (!) etmeye yeniden karar verdiği masalını yutmazdı. Meseleyi bir alışveriş haline sokmak daha rasyonel olurdu. ABD Türkiyede askeri varlığını koruyacak buna karşılık Türkiye'nin silah ihtiyacı ABD tarafından karşılanacaktı. Böylece, halkımız «kârlı» bir alışveriş yapıldığına inandırılacak, hem de yurt topraklarının gerektiğinde pazarlık konusu yapılabileceği konu edilerek, halkın yurtseverlik duyguları körletilmeye çalışılacak, ve egemen güçlerin emperyalizme bağımlılıkları gözlerden kaçırılmış olacaktı. Ve de bu yardım gerekde Türkiye ve Orta Doğu halklarına karşı yeni bir tahkimattan başka birşey değildi. Durum böyleyken, ikiyüzlü, riyakâr MC iktidarının ABD emperyalizminin her dediğine evet demeyen, onunla pazarlık etme *cesaretini* gösterebilen, hattâ «Kissinger'i terleten» «kişilikli» bir iktidar görünümüne bürünmeye çalıştığını izliyoruz günlerdir.

Ama halkımız bu ince hesapların ardındaki kaba çıkarları kolayca farkedebilecek bilinç seviyesindedir. Ve gerici egemen güçlerin, kaçınılmaz sorunlarına yaklaştıkça hayasızlaştıklarını gayet iyi bildiği için kendi unurunun alenen çiğnenmesini de kurtuluşunun yakınlaşmasının bir belirtisi olarak gören halkımız, üs pazarlığının yurdun çıkarlarıyla hiçbir ilişkisi olmadığını, ABD'nin vereceği silahların aslında sömürü ve baskının pekişmesi için *kendine karşı* kullanılacağını gayet iyi bilmekte ve kendilerine milliyetçi diyenlerin nasıl birer vatan satıcısı olduklarını ibretle izlemektedir.

Üs pazarlığı, yurtseverlik konusunda sosyal demokrasi için de tam bir ayraç olacaktır. Anti-faşist tutumunda bugüne değin belirgin bir politika işlemiş olan sosyal demokrasinin emperyalizme karşı olmadığı bilinen bir noktadır. Parti yönetimini elinde tutan sağ kanat sosyal demokrasinin, özellikle AET emperyalizmi ile işbirliğine çok yatkın ve istekli olduğu gözlerden kaçmamıştır. Bu yönetim, tabandaki ilerici ve demokratları dengelemek için dahi antiemperyalist bir tutum içine girmemiş, hatta, Kıbrıs olayları sırasında liderleri, NATO'da Yunanistan'dan boşalacak yeri Türkiye'nin doldurmasını önerecek ölçüde emperyalizmle işbirliği yapacaklarını göstermişti. Bu açıdan, bu yönetimin üs pazarlıklarına karşı çıkmaması doğaldı.

Bu yazının yazıldığı ana kadar, sosyal demokrasiden bu konuda herhangi bir yorum çıkmış değildi. Zaten Çağlayangil'in ABD'ye gitmeden önce Ecevit ile görüşmesi pazarlık boyunca ve anlaşma ABD kongresinde açıklanana değin yani bir yoruma en fazla ihtiyaç duyulduğu bir dönemde Ecevit'in yurt dışında olması ve seyahatini üç gün uzatması bir hayli anlamlıdır. Tabanında «*Bağımsız Türkiye*» şiarını benimsemiş pekçok yurtseveri barındıran sosyal demokrasinin üsler konusunda, hem bu tabanın eğilimini dizginlemesini hem de iktidar alternatifi haline geldiği tekelci burjuvazinin emperyalizmle bağlarını pekiştiren son anlaşmayı savunması bir hayli zor olacaktır. CHP, güvenini kazanmaya çalıştığı ve bunda bir hayli başarı kazandığı tekelci burjuvazinin nisbeten «liberal» kesiminin bu güvenine layık olduğunu göstermek için üs anlaşmasını tasvib etmek zorundadır. Zaten bu konuda bir seçme yapmak durumunda da değildir. Büyük burjuvazinin temsilcilerinden birinin yaptığı son açıklama, sağ kanat sosyal demokrasinin niteliğine bir kez daha açıklık getirmektedir. Sosyal demokrasinin lideri, «komünizmin gerçek önleyicisinin sosyal demokrasi olduğunu» bir kez daha açaklık getirmektedir. Sosyal demokrasinin lideri, «komünizmin gerçek önleyicisinin sosyal demokrasi olduğunu» bir kez daha vurgulayarak anti-komünizm yarışmasında, Willy Brant'ların, Callaghan'ların yanında yer aldığını halkımıza açık açık söylerken, NATO'dan ve AET'den çıkmak gibi riskli yollara girilmemesi gerektiğini belirtmiştir. Yani Türkiye'nin bağımsızlıkçı bir politikaya, santaj yollu da olsa yönelmesinin riskli (tehlikeli) olduğunu açıkça söylemiştir. Türkiye halkının çıkarlarının daha ilk adımda, bağımsızlığı gerektirdiği bilimsel ve evrensel bir gerçek olduğuna göre, bu *risk* olsa olsa emperyalizmle bütünleşmiş olanlar, yani egemen sömürücü güçler için olsa gerekir. Sağ kanat sosyal demokrasisinin, halkımızın çıkarlarının karşısında olduğunun en somut ayırıcı, görüldüğü gibi emperyalizmle ilişkiler politikasıdır. (Buna rağmen bu politika emperyalizmin maşası halk düşmanı MC iktidarının politikasıyla aynı sepete konulmamalıdır. Bugün dünya planında işçi hareketinin birliğinin sağlanması ve sosyal demokrasinin barış ve demokrasi saflarına kazanılması mücadelesi verilmekte ve başarılı adımlar atılmaktadır. Türkiye sosyalistleri de kendi ülkeleri açısından doğru bir politikayı değerlendirmeyi bilmeli ama sosyal demokrasiyi her adımda teşhir etmekten de asla geri durmamalıdırlar.

Sosyal demokrasi, tabanının bağımsızlıkçı taleplerine karşı, bugünkü emperyalizmle ilgili tutumunun bir taktik olduğu izlenimini de veremez. Çünkü sosyal yapısı ve dayandığı toplum güçleri böyle bir politikanın bir taktik olmasına müsaade etmez. Bir işçi sınıfı partisi belli özgül durumlarda ve geçici olarak emperyalist antlaşmalarla ilgili politikasında taktik amaçlar güdebilir. Özellikle bir ortak cephe programı çerçevesinde kalarak ve somut şartları değerlendirip dünya devrimci sürecinin çıkarları açısından gerçekçi bir tutum izleyebilir, hatta iktidara gelince de bu dediğine uygun davranabilir. Bu durum onun anti-emperyalist politikasında gevşeklik yaptığı anlamına gelmez. Çünkü o, toplumdaki yeri ve temsil ettiği çıkarlar açısından kendi bağımsız varlığını ve politikasını koruyabilme erkine sahiptir. Böyle bir partinin iktidar ortağı olduğu bir ülkenin varlığı özellikle emperyalizm için huzursuzluk kaynağı olur. Ve o parti hengi genel ve bütünsel çıkarlar uğruna, «taviz» verdiğini bilimsel olarak açıklayıp yerine oturtabilir. Oysa sosyal demokrasinin yaptığı geçici taviz değildir. «Şimdi emperyalizme karşı çıkmayacağım, ilerde durumum güçlenince bu konuda radikal adımlar atarım!» diyerek tabanını dizginleyemez. Tabandan gelecek bağımsızlıkçı talepleri dikkate almaya kalksa, kendisini iktidara yönelten ve getiren parti içi ve dışı güçlerin sert tepkisiyle karşılaşıp tepetaklak olması kaçınılmaz olur. Görüldüğü gibi, önümüzdeki günlerde sol-kanat sosyal demokrasiye uyarık olmak ve yurtseverliğini ispat etmek için önemli görevler düşmektedir.

İlginç bir nokta da, rüşvet, mobilya v.b. yolsuzluklarda şamatayı kopartanların üs pazarlığı gibi halkın onurunu ayaklar altına alınan en önemli konuda fazlaca «*ihtiyatlı*» davranmalarıdır. İlk defa yurt toprakları açıkça pazarlık konusu edilmekte ve pek çok demokrasi ve özgürlük aşığı toplum güçleri tarafından bu ölçüde geçiştirilmektedir. Bu olgu, sosyal demokrasinin suskunluğu ile de birleşince orta yerde bir *devlet politikasının* söz konusu olduğu izlenimini vermektedir. Emperyalizmle bağımlılık pekişmekte ve anti emperyalist toplum güçlerinden hemen tepki gelmektedir. Şayet «unanistan karşısında güçleniyoruz!» gerekçesine dayanılıyorsa, bu gerekçenin saçma olması bir yana, demokrasi açısından da ne büyük bir aldanış içinde olunduğu kısa sürede anlaşılacaktır. Ordunun teçhizat finansmanında sağlanan kolaylık MC'ye biraz rahat nefes aldıracak ve iktidarını ekonomik tedbirlerle pekiştirmenin yollarını arayacaktır. Bu da, faşizmin tırmanışının devamı, faşist polis devletinin oturtulması yolunda yeni bir mesafe ve anti-demokratik baskıların daha da azgınlaşması ile eş anlamlıdır. MC partileri iktidarı bugün halkımızın başının belasıdır ve bir an önce düşürülmesi gerekir. Yoksa, onun iktidarını pekiştiren tedbirleri suskunlukla karşılamak ve geçiştirmek geçerli yol olamaz! İşte bu olgu bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin nasıl sıkı sıkıya birbiriyle ilişkili olduğunu, nasıl iç içe girmiş olduğunu gösterir. Bugün, emperyalizme karşı oldukları halde «dur bakalım sosyal demokrasiyi güç durumda bırakmayalım!» endişesiyle tutarlı ve kesin tavır almayanlar, yarın faşist tırmanış iyice güçlenip kısıtlı burjuva demokrasisini rafa kaldırmaya davrandığında ne denli yanılmış olduklarını görürler ama iş işten geçmiş olur!

Buraya kadar söylediklerimiz, üs pazarlığı konusunun ülkemiz açısından değerlendirilişidir. Birde meseleyi genel dünya politikası içine oturtarak incelemek gerekir. Ancak bu şekilde, emperyalizm dünya devrimci süreci ve ülkemiz açısından çok yanlı bir görünüme ve değerlendirmeye ulaşabiliriz. Bu durumda meseleyi, yumuşama politikası ve ABD'deki buna karşı tutumlar, Kıbrıs, Yunanistan, Türkiye, ABD ve AET emperyalizmleri açısından ele almak gerekir. Böylesi geniş bir inceleme bu yazının kapsamı dışında kalır ve bir başka yazının konusudur. Ancak kısaca değinmek yararlı olabilir. Emperyalizm Kıbrıs'ı bütün uğraşılarına rağmen NATO'laştıramamıştır. Kıbrısın bağımsızlığından yana güçlerin, Ada'nın taksim edilerek iki nato ülkesince paylaşılmasına kesin olarak engel olacağını görmektedir. Bu durumda, Ada'da emperyalizmin en güçlü desteği yabancı orduları ve Türk cemaatinin tepesindeki faşistler olmaktadır. ABD emperyalizmi bir yandan unanistanı kazanmak için Türkiye'ye taviz vermesi için baskı yaparken, bir yandan da Ada'daki mevcut Türk yönetiminin devamını istemektedir. Bu şartlar ise Türkiye egemen güçlerinin daha fazla zor durumda bırakılmasını gereksiz kılmaktadır. Ambargo, söylenenlerin aksine, Türkiye'nin emperyalizmin — Yunanistan'ın değil — istedikleri doğrultuda bir hayli taviz vermeğe hazır olduğunu göstermiş ve büyük ölçüde görevini görmüştür. Ayrıca ambargo üzerine yoğunlaşan yerli silah sanayii meselesinde, AET'nin aslan payına konmak durumunda olması da ABD silah tröstlerini memnun etmişti. Şimdi ambargonun kalkmasıyla, bu mesele de büyük ölçüde ABD fi-

(Devamı sayfa 10 da)

TSİP 1. Parti Kongre Kararlarının özü

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin bir hafta süren 1. ci parti kongresinde çalışmaların büyük kısmını yeni program ile kongre karar taslaklarının tartışılıp son haline getirilmesi aldı.

Yeni Parti programı ve kongre karar taslakları partinin varmış olduğu ideolojik düzeyin ve savunduğu politik çizginin somutlanmasıdır.

Parti, yeni program ışığında ve alınan kongre kararları doğrultusunda politikasını derinleştirmek, ideolojik ve pratik çalışmalarını yürütüp geliştirmek yükümlülüğünü taşımaktadır. Bu görev demokratik merkeziyetçilik ilkesine sonuna kadar bağlı olarak merkez karar ve yürütme organlarından en küçük parti birimine ve üyesine kadar partinin bütünsel, kollektif sorumluluğudur. İleride toplu halde yayınlanacak bu kararların ve görevlerin özetini burada vurgulamayı yararlı görüyoruz.

PARTİNİN ACİL İDEOLOJİK PROPAGANDA GÖREVLERİ

İşçi sınıfının politik örgütlenmesi ve bu örgütlenmenin getirdiği ideolojik ve politik çalışmalar içinde Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni önemli görevler beklemektedir. Bu görevlerin en önemlilerini şöyle sıralayabiliriz :

● Partinin bilimsel düzeyini geliştirmek, işçi sınıfının biliminin parti içinde ve parti dışında yaygınlaşıp kökleşmesini, özümlenmesini sağlama doğrultusunda ileri adımlar atmak,

● Bilimin ışığında ideolojik çalışmalarını yetkinleştirmek,

● Marksizme karşı mücadelenin yanısıra her türlü gizli ya da yarıaçık Maoist düşünce ürünlerinin devrimci ve demokratik saflardan kökünden kazınması için derinlemesine ve etkin bir ideolojik mücadele sürdürmek.

● İşçi sınıfına kazanılabilecek fakat bilimce yetersiz ve duygusal pek çok genç unsuru peşinde sürükleyen, kavram kargaşalarına yol açan, «dar grup aktivizmi», »kitlelerden kopuk serüvenci eylemcilik» niteliği taşıyan ve «goşizm» yada «sol serüvencilik» adını verdiğimiz *«Sol»-kanat revizyonizmi*'ne karşı etkili ve ayrıntılı bir ideolojik mücadele sürdürmek, bu eğilimlerin güçlenme alanı olan öğrenci gençlik içinde işçi sınıfı sosyalizmine bağlı kadroların birlik ve dayanışma halinde etkinliğini arttırmak,

● Güçlenme istidadı gösteren sağ kanat revizyonizmine karşı işçi sınıfının devrimci ilkelerini savunmak, yaygınlaştırmak ,giderek daha geniş kesimlere maletmek,

● Bir yandan Maoistlerin, öte yandan sağ ve «sol»-kanat revizyonistlerinin açtıkları kavram kargaşasının etkilerini azaltacak doğrultuda sürekli olarak bilimsel propaganda çalışmasını ve ideolojik mücadeleyi sürdürmek,

● İşçi sınıfının politik birliğine giden yolda bu birliğin ideolojik temellerine yardımcı olacak şekilde, işçi sınıfı biliminin ışığında Türkiye'nin toplumsal, tarihsel ve ekonomik yapısı üzerinde ayrıntılı bilimsel çalışmalar yapmak,

ENTERNASYONALİST GÖREVLER

İşçi sınıfı enternasyonalizmi soyut ve parlak sloganlar değildir. Enternasyonalizm bilimsel öğretiye katıksız bağlılığı ve öğretinin devrimci prensiplerini hayata geçirmeği, sosyalist sistemin başını çektiği dünya devrimci sürecinin somut ilkelerine, politikalarına ve ideolojik yetkinliğine, gelişimine bağlı olmayı kısacası bilimsel ve evrensel ilkeleri titizlikle ve yaratıcı olarak pratiğe aktarmayı gerektirir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu yolda ciddi ve önemli adımlar atmıştır, ama bu konuda daha pek çok ideolojik ve politik görevlerle karşı karşıyadır. İşçi sınıfı enternasyonalizminin bugünkü somutlanmasını ilkelerini, iler iideolojik üstünlüğünü, tezlerini derinlemesine kavratmak ve özümletmek, kadroları, bilimin yanısıra bu aktüel politika ile donatmak zorundayız.

Ayrıca bilimin ve enternasyonalizmin bir parçası olan ulusların kendi geleceklerini tayin ilkesini doğrultusunda bilimsel etütler ve politik çalışmalar yürütmek enternasyonalizmin ve sosyalizmin bu önemli sorununda «İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği» prensibinin somutlanması ve kavratılması doğrultusunda çaba göstermek önümüzdeki en önemli görevlerden birisidir.

Gene dünya barışı, haklı savaşların desteklenmesi, dünya halkları ile dayanışma, işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışması en önemli enternasyonalist sorumluluklar arasındadır.

PRATİK ÇALIŞMALAR

Pratik çalışmalarımızın başında hiç şüphesiz en hayati görevimiz olan «işçi sınıfının politik örgütlenmesi» gelmektedir. «Kendisi için sınıf» olma sürecini yaşıyan işçi sınıfımızın siyasal örgütlenmesinde parti olarak büyük sorumluluklar taşımaktayız. İşçi sınıfının en ileri unsurlarından başlayarak kitlelerle metodik ve sistematik bağlar kurmak, varolan bağları sağlamlaştırıp kalıcı kılmak ve yukarıda ısrarla vurguladığımız propaganda görevlerimizi, ajitasyonla bütünleyip, bunu da örgütlenmeye dönüştürmek, ajitasyon - propaganda ve örgüt üçlüsünü biribirini etkileyerek gelişen dinamik bir yapıda sağlamlaştırmak işçi sınıfı çalışmalarının özünü meydana getirir. Kongrede pratik sorunlarla ilgili olarak alınan kararlar bu özü güçlendirmek doğrultusundaki ayrıntıları içermektedir.

İşçi sınıfıyla ilgili görevlerimiz mücadele karakterleri bakımından İşçi sınıfının politik birliği ile işçi hareketinin birliği olmak üzere ikili bir özellik taşır. Bir yandan işçi sınıfının en ileri unsurlarını bağrında toplayacak şekilde ve politik birlik doğrultusunda çaba gösterirken, öte yandan henüz kendi sınıf bilincine varmamış, başlıca sosyal demokrasinin destekçisi durumundaki işçi yığınlarının hareket birliğini sağlamak, işçi sınıfı sosyalizminin başlıca görevidir. Bu görev politik-ekonomik-ideolojik mücadele birlikteliğinin gereğidir.

Bu ikili görev aynı zamanda politik birlik sorunu ile ittifaklar sorununu ve giderek işçi-köylü ittifakının temellerini atmak görevini de birlikte getirmektedir. Sadece işçi sınıfının politik birliği yönünde değil, aynı zamanda hem de işçi sınıfının ittifakları politikasında sekter, kapalı kapıcı, itici ve rekabetçi, sorumsuz tutumlardan kaçınmak, sınıf mücadelesinin zorunlu sorumluluklarını taşımak hepimizin önde gelen titizliği olmalıdır.

Sosyalist mücadelenin kopmaz bir parçası olan demokrasi mücadelesi ülkemizdeki tüm sosyalist ve demokrat güçlerin olduğu kadar Türkiye Sosyalist hareketinin de gündemindeki baş maddelerden biridir. Genel olarak burjuva despotizmine ve özel olarak MC faşizmine karşı etkin bir demokratik mücadele sürdürmek, siyasi özgürlükler için kararlı bir davranış bütünlüğü içinde olmak bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini demokrasi mücadelesi ile tamamlamak yolunda güçbirliği platformunun oluşmasına ve somut demokratik birlikteliklerin gerçekleşmesine çalışmak ve bu konuda gerekli proleter esnekliğini taşımak TSİP'in başlıca demokratik çabalarından olmuştur. Bugüne kadar güçbirliği gerçekleşmiyor diye ısrarlı çabalarımızı gerçekleştirmemek, böyle ortak davranışların maddi zeminini yaratmağa çalışmak, bu yoldaki sübjektif engelleri tasfiye etmenin yollarını aramak şarttır.

SOSYALİST BİRLİĞİN TEMELİ : İŞÇİ SINIFI DİSİPLİNİ

TSİP Kongresinin en fazla tartıştığı konulardan birisi de sosyalist birlik (İŞÇİ SINIFININ POLİTİK BİRLİĞİ) sorunu oldu. Sosyalist hareket bölünmemiştir, işçi sınıfı politik hareketi bölünmemiştir, bu hareketi de biz temsil ederiz» şeklindeki iddiaların bilim ve gerçek dışı olduğunu kabul etmeyenler için bu konu bir sorun teşkil etmeyebilir. Fakat işçi sınıfının en ileri unsurları ayrı politik örgüt veya grup çatıları altında örgütlenmişse, ve işçi sınıfı bilimine bağlı bir çok sosyalist aydın işçi sınıfı içinde ajitasyon - ropaganda - örgütlenme çalışmalarını ayrı ayrı örgütsellikler içinde yapıyorsa, özetle sınıf kökeni ne olursa olsun işçi sınıfı sosyalistlerinin büyük çoğunluğu tek bir merkezi politik örgütün çatısı altında toplanmamışsa, işçi sınıfının «politik birliği vardır» iddiası bizzat bu iddiayı taşıyanların

(Devamı sayfa 10 da)

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!
kitle
haftalık sosyalist gazete

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ PROGRAMI (★)

(27 Mart 1976'da kabul edilmiştir)

GİRİŞ

ÇAGIMIZ, çökmekte olan kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Ekim devrimiyle birlikte ilk kalıcı meyvesini veren sosyalizm, bugün bir dünya sistemi olarak, yeryüzünün üçte birinde dipdiri gelişen bir gerçekliktir. Sosyalist sistem dışındaki ülkelerde ise, sosyalizm, yüzmilyonlarca insanın elde etmek için uğrunda mücadele verdikleri yegâne kurtuluş yoludur. Artık, sosyalizm, günden güne gerileyen emperyalist kapitalizm karşısında, insanlığın ileriye doğru gelişiminin esas yönlendiricisidir.

BUGÜN yeryüzünde, geniş emekçi yığınların ve halkların ortak düşmanı emperyalizmdir. Bu olgu, emperyalizme karşı dünyanın dörtbir köşesinde yürütülen topyekûn mücadelenin çok yönlü bir bütünlük kazanmasını sağlar. Emperyalizmin kesin yenilgiye uğratılarak varlığına son verilmesi, başta dünya sosyalist sistemi olmak üzere, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketlerinin meydana getirdiği dünya devrimci sürecinin bütünlüğünün ve iç dayanışmasının güçlendirilmesini zorunlu kılar. Tek tek ülkelerin halklarının nihaî kurtuluşları, emperyalizme karşı verdikleri mücadelede dünya devrimci sürecinin bütünlüğünün gereklerine sonuna kadar bağlı kalmakla mümkündür. Günümüzde, enternasyonal dayanışma olmadıkça, hiçbir ülke halkının, emperyalizme karşı verdiği mücadeleyi nihaî zafere ulaştırması mümkün olamaz.

EMPERYALİZMİN sömürü ve baskısı altındaki Türkiye halkının mücadelesi, bütün dünyadaki anti - emperyalist mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu mücadelenin önderi işçi sınıfımızdır. Halkımızın nihaî kurtuluşunu sağlamakla yükümlü olan işçi sınıfımız, emperyalizme karşı olan mücadelenin sonuna kadar kararlı yegâne gücüdür. İşçi sınıfımız, aynı zamanda enternasyonal dayanışmanın da başlıca teminatıdır. Çünkü ulusal sınırları çoktan aşıp uluslararası bir nitelik kazanmış olan sermayeye karşı mücadele veren bütün ülkelerin işçi sınıfının düşmanı tektir: Emperyalizm. Nihaî hedefi tektir: Sınıfsız bir dünya toplumu. Bu somut durum, işçi sınıfının birliği ilkesinin en yüce şekli olan işçi sınıfı enternasyonalizmine sonuna kadar bağlılığı zorunlu kılar. Enternasyonalizm, aynı zamanda ulusların ve halkların kendi geleceklerini tâyin hakkını hiçbir önşart koşulmaksızın, sonuna kadar savunmayı gerektirir. Böylece enternasyonalizmin, halkların kardeşliği ilkesiyle çok daha kapsamlı ve güçlü bir şekilde hayata geçirilmesi gerçekleşir.

Öte yandan dünya barışını savunmak, korumak, güçlendirmek ve barışa hizmet etmek işçi sınıfının en önemli enternasyonalist görevlerindendir.

DÜNYA emperyalist kapitalist sistemine bağımlı geri bir ülke olan Türkiye'de, hakim üretim tarzı kapitailzmdir. Türkiye'de boy vermesi yüz yıl öncesine uzanan ve bu noktadan günümüze kadar gelen süreç boyunca kayda değer serbest rekabetçi bir dönem geçirmeyen kapitalizm, esas gelişimine kurtuluş savaşından sonra kavuşmuştur. Kapitalizmin bu esas gelişimi bütünüyle dünya kapitalizminin emperyalist döneminde yer aldığı ve palazlanmakta olan yerli burjuvazi, giderek, emperyalizmle tam bir işbirliği içine girdiği için, Türkiye'de kapitalizm EMPERYALİZME BAĞIMLI olmuştur. Bu dönem boyunca, yerli burjuvazinin ortaklık ilişkileri içinde olduğu uluslararası finans - kapitalin tekelci niteliği, ülke kapitalizmine de aksetmiş, ayrıca Türkiyenin kapitalizm öncesinden gelen toplumsal şartlarının da zorlamasıyla Türkiye kapitalizmi TEKELCI BİR nitelik almıştır. Sonuçta, Türkiye ekonomisi, dar bir parababları zümresinin tekeline girmiştir.

KAPİTALİZMİN, yani pazar için meta üretiminin ve buna bağlı olarak mübadelenin gelişmesi, bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de, şehirlerdeki ve köylerdeki geniş emekçi yığınlarının önemli bir kısmını, sahipleri bulunduğu üretim araçlarından koparak mülksüzleştirmiş ve işgüçlerinden başka satacağı birşeyi olmayan birer ücretli köle haline getirmiştir. Böylece, üretim ve dolaşım araçlarının önemli bir bölümünün mülkiyetini tekelinde toplayan az sayıda kapitalistin ve büyük mülk sahibinin karşısında, emekleriyle onların gelirlerini yaratan işçiler ve sömürülen diğer emekçiler yer almaktadır.

ÜRETIM aracından koparılarak proleterleşen küçük üreticilerin arasına katılmasıyla biraz daha kalabalıklaşan işçi sınıfının durumu her geçen gün daha da kötüleşmektedir. Yaygınlaşan kapitalistleşme sonucu istihdam artsa bile, daha ileri tekniklerin kullanımının yaygınlaşması işçiye olan ihtiyacı nisbî olarak azalttığı için, işsizler ordusu gün be gün büyümektedir. Kapitalist üretimin kaçınılmaz sonucu olan bu durum, emeğin sermayeye bağımlılığını ve dolayısıyla sömürüye olan mahkûmiyetini daha da arttırmaktadır.

Öte yandan, kapitalist ekonominin anarşik yapısı, devamlı olarak ekonomik krizlere yol açmakta, mevcut kapitalist üretim ilişkilerinin yol açtığı bu durum, üretici güçlerin gelişmesini engellerken, proleterleşme ve tekellerin güçlenmesi süreçlerini hızlandırmaktadır. Üstelik ekonomisi, emperyalist sisteme bağımlı olan ülkemiz, bu sistemin gittikçe yoğunlaşan bunalımlarını daha derinden hissetmekte ve bağımlı kapitalist ekonomi derin yaralar almaktadır.

KAPİTALİZM, emeğin üretkenliğini arttırarak yaratılan toplumsal değerin büyümesini sağlarken, bu toplumsal değerden yararlanma eşitsizliğini beraber getirir. Bir avuç tekelciden ve onun gerici müttefiklerinden oluşan sömürücüler, kapitalist mülkiyet ilişkilerinin bir sonucu olarak, toplumsal zenginliklerin büyük bir bölümüne el koyarlarken, tüm değerleri yaratan emekçiler kıt kanaat geçinecekleri asgarî geçim şartlarında yaşamak zorunda bırakılırlar. Bu durum işçi sınıfının nisbî ve bazan mutlak yoksullaşmasına yol açarken, köylülerin önemli bir bölümünün, küçük memur, zanaatkar, esnaf ve diğer halk tabakalarının yoksullaşmalarını had safhaya vardırır. Bütün bu toplum kesimleri, mevcut düzenin kötülüklerini, yoksulaşmanın getirdiği bağımlılığı, sömürünün yoğun-

laşmasını, zulmün ve yaşama güvensizliğinin acılarını ve öfkelerini yüreklerinde duyarlar.

TOPLUMDAKİ bu çelişkilerin gün geçtikçe büyüyüp derinleşmesi sınıf kamplaşmalarını daha da belirginleştirmekte, sömürü ve baskıya maruz toplum kesimlerinin kendi kurtuluşları doğrultusunda emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı mücadelelerini birleştirmeleri için elverişli bir ortam yaratmaktadır.

ÖTE yandan kapitalist üretimin sosyal niteliği ile üretim ve dolaşım araçlarının özel mülkiyeti arasındaki kapitalist toplumun temel çelişkisi her geçen gün daha da derinleşmekte ve yükselen sosyalleşme seviyesi özel mülkiyet kabuğunu zorlamaktadır. Bu durumda, burjuva toplumunun yukarıda sıralanan çelişkilerinin kaynağı olan bu çelişkinin, işçi sınıfının iktidarı ile çözülmesi gerekmektedir. Ancak böylece, üretici güçlerin gelişmesi önündeki engeller kaldırılmış olacak; ancak böylece, ekonomide anarşiyi ve devri buhranları yaratan kapitalist üretim yerine planlı sosyalist üretim temellendirilerek üretici güçlerin alabildiğine serpilip gelişmesi sağlanacak; ancak böylece, toplumdaki küçük bir azınlığın, büyük bir çoğunluğu sömürmesine son verilerek mevcut düzenden acı çeken geniş kitleler kurtarılmış olacak; ve ancak böylece refahın tüm toplum kesimlerine yayılarak, toplumsal zenginlik kaynaklarının, aynı zamanda, sömürü, zulüm ve yoksulluğun da kaynakları olması önlenecektir.

İŞÇİ sınıfı bu devrimci sürecin başını çekmek ve sonuna kadar götürmek zorundadır. Çünkü işçi sınıfı, üretim araçlarının özel mülkiyetinden yoksundur. Buna karşılık mevcut düzenden zarar gören ve acı çeken diğer toplum kesimleri, üretimdeki objektif konumları gereği özel mülkiyet alanında kalırlar. Ve mevcut üretim ilişkilerinin, sosyalist mülkiyet ilişkileri ile değiştirilmesinde öncü rol oynayamazlar. Bu nedenle işçi sınıfımızın, toplumdaki tüm öteki sınıf ve tabakalardan, onların dünya görüşlerinden ve ideolojilerinden bağımsız örgütlenmesi, politikasını kendi nihaî hedefi doğrultusunda bağımsızca belirlemesi şarttır.

BUNUNLA birlikte işçi sınıfının siyasi hareketi, toplumdaki tüm sömürülen ve baskı altında tutulan diğer toplum kesimlerine, mevcut düzendeki durumlarının umutsuzluğunu ve kurtuluşlarının, ancak işçi sınıfının iktidarı ile birlikte mümkün olacağını gösterir. Onları kendi mücadelesinin şaşmaz bir tabiat kanunu gibi işleyen bilimselliğine ve haklılığına ikna etmeye ve aynı saflarda mücadeleye katmaya çalışır.

ÜLKEMİZDE, gerek sömürüye karşı yürütmekte olduğu ekonomik mücadelesini yönlendirebilmesi, gerekse emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı sürdürdüğü bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini başarıya ulaştırabilmesi için, işçi sınıfımızın örgütlü siyasî mücadele yürütmesi şarttır. Ancak böyle yapmakla ikgütlü siyasi mücadele yürütmesi şarttır. Ancak böyle yapmakla iktidar mücadelesi verebilmesi, iktidara gelmesi ve iktidardında uygulayacağı bir seri köklü girişimlerle kendinin ve geniş yığınların geleceğini kasteden halk düşmanı komplo ve sabotajları önleyerek, halkın çıkarlarını koruması gerçekleşebilir. Ancak, böyle yapmakla, bütün halkın kurtuluşunu sağlayacak olan kendi nihai hedefi doğrultusunda, toplumun yeniden şekillendirilmesi mümkün olur.

İşte, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin görevi, Türkiye İşçi sınıfını bilimsel olarak zorunlu bu iktidar hedefine doğru yöneltmek ve bu mücadelesinde onu örgütlemek ve ona bilinç, birlik ve mücadele azmi kazandırmaktır.

TÜRKİYE kapitalizminin gelişimindeki tekelci nitelik, burjuva demokrasisinin yaygınlaşıp kökleşmesine meydan vermemiştir. Burjuvazinin ırkçılığı ve şovenizmi de burjuva diktatörlüğünü besleyip güçlendirmiştir. Bunlara, etkin bir şekilde varlığını sürdüren kapitalizm öncesinden kalma keyfi davranışlar ve baskı yöntemleri eklenince, kısıtlı burjuva demokrasisinin sınırlarının genişletilmesi büyük ölçüde zorlaşmaktadır. Faşist akımların varlığını sürdürmesine yol açan bu ortamda, tekelci burjuvazi, zorlandığında ve şartlar elverdiğinde faşist yönetimler getirmek için tereddüt etmemektedir. Bütün bu şartlar DEMOKRASİ mücadelesinin ne ölçüde hayati olduğunu gösterir.

ÜLKEMİZDEKİ halk düşmanı egemen güçler emperyalizmle işbirliği içindedirler. Kendi çıkarları ile emperyalizmin çıkarları öylesine iç içe girmiştir ki, onların emperyalizmden bağımsız bir tutum göstermeleri, bilimsel olarak mümkün değildir. Halkımızın sömürülmesinde işbirliği içinde olan emperyalizm ve yerli ortakları, onun baskı altında tutulmasında da, ortak çıkarlarının sürmesi açısından işbirliği yapmak durumundadırlar. O halde halkımızın emperyalizme karşı sürdürdüğü bağımsızlık mücadelesi, fiilen onun yerli ortaklarını ve bu ikisinin sömürü ve baskılarının devamını gerçekleştiren iktidarları karşısına almak zorundadır. Bu durumda bağımsızlık mücadelesi, demokrasi mücadelesi ile bir bütün teşkil eder.

İŞTE bu durumda, işçi sınıfımızın yakın hedefi, emperyalizme bağımlı tekelci burjuvazinin ve müttefiklerinin egemenliğine son vererek bağımsızlığın ve demokrasinin gerçekleştirilmesidir. Bu hedef, işçi sınıfının örgütlü öncülüğünde halkın demokratik iktidarını mümkün ve zorunlu kılar. Halkın demokratik iktidarının kurulması için sürdürülen mücadele, ülkemizde çıkarları bağımsızlık, demokrasi ve özgürlükten yana olan tüm toplum kesimlerinin birlikteliğini gerektirir. Bu gereksinim HALK CEPHESİ'nde somutlanır. Halk Cephesinin temelini işçi - köylü ittifakı oluşturur.

ÜLKEMİZDE üretici güçlerin gelişim seviyesi, bağımsızlık ve demokrasi doğrultusundaki girişimlerde, halkımızı, sosyalist taleplerle de karşı karşıya getirir. Toplumumuzda işçi sınıfının bağımsız ve yönlendirici bir sınıf olarak yeralmasının yol açtığı bu durum, demokratik halk iktidarının daha ilk adımda, sosyalizm doğrultusundaki köklü dönüşümlerini mümkün ve zorunlu kılar. O halde Türkiye'de BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ için verilen mücadele, SOSYALİZM için verilen mücadele ile birleşir ve tamamlanır.

TÜRKİYE Sosyalist İşçi Partisi, demokratik halk iktidarına giden yolda, halkımızın sürdürmekte olduğu bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, emperyalizme ve gerici iktidarlara yönelen bütün anti - emperyalist ve anti - faşist girişimleri destekler, bu gibi hareketleri işçi sınıfının nihai çıkarları doğrultusunda, yörüngesine almaya çaba gösterir.

ANCAK, emperyalizme bağımlılığı, tekelci sermayenin egemenliğini ve anti - demokratik baskıları daha ince metodlarla pekiştirip yaygınlaştıran her türlü reform görüşlerini tümüyle reddeder. Yine işçi sınıfının mücadelesini yolundan saptırıp, burjuvazinin çıkarlarının peşine takarak ona zarar veren her türlü sapmaya; revizyonizme, troçkizme, sol maceracılığa ve işçi sınıfı dışı bir akım olan anarşizme karşı kararlı bir şekilde mücadele eder, başlangıçta bir sapma olarak ortaya çıkıp, bugün işçi sınıfı biliminin karşısında yer alan ve işçi sınıfına düşman bir akım olan maoizme karşı amansızca savaşır.

Partimiz, işçi sınıfımız önderliğindeki, demokratik halk iktidarının görevlerini şöyle tespit eder:

SİYASİ GÖREVLER

- Ülkemizi emperyalizme bağlayan bütün siyasi, askeri, ekonomik ve kültürel anlaşmalar iptal edilecektir.
- Barışçı yanyana varolma ilkesi, dış politikanın temelini oluşturacak, haksız savaşlara son verilecek, ihtilafların barışçıl yoldan çözümlenmesi ve genel silahsızlanmanın sağlanması için olanca çaba gösterilecektir.
- Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesine tümüyle uygun bir politika izlenilecektir.
- Başta komşularımız olmak üzere, gereken bütün ülkelerle dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları yapılacaktır.
- Dünya devrimci sürecinin gerektirdiği enternasyonal dayanışmanın görevleri eksiksiz yerine getirilecek, anti- emperyalist politika, emperyalizm tüm dünyada kesin yenilgiye uğratılana kadar kararlılıkla yürütülecektir.
- Tüm yabancı sermaye millileştirilecek ve ya-

bancı sermaye ve kredi ilişkileri halkın yararına demokratik halk devleti tarafından düzenlenecektir.

- Uluslararası planda faşizm ve ırkçılıkla kararlı bir mücadele yürütülecek faşist ve ırkçı yönetimlerle her türlü ilişki kesilecektir.
- Anayasa, geniş halk kitlelerinin hayati çıkarlarını ve halkın demokratik iktidarını teminat altına alacak şekilde, ırk, dil, cins, mezhep ve renk ayrımına bakılmaksızın, tümüyle demokratlaştırılacaktır.
- Bu anayasaya aykırı bütün kanunlar ve mevzuat kaldırılacak, geniş yığınların örgütlenme, söz ve fikir özgürlüğü, doğrudan yönetime katılma ve benzeri hakları halkın egemenliği doğrultusunda düzenlenecektir.
- Adaletin halk yararına işlemesi için gerekli dönüşümler yapılacak, mahkemeler halkın oyuyla oluşturulacaktır.
- Yurttaşların seçme ve seçilme hakları üzerindeki tüm kısıtlamalara son verilecek, seçmenler, temsilcilerini istedikleri anda oy çoğunluğuyla görevden alma hakkına sahip olacaklardır.
- Devlet, bütünüyle, demokratik halk iktidarının koruyucusu ve bekçisi haline getirilecektir.
- Halkın, gittikçe artan bir oranda, devlet yönetimine aktif bir şekilde katılması sağlanacaktır.
- Her türlü faşist, ırkçı, gerici, halk düşmanı örgüt kapatılacak, yeniden örgütlenmelerine ve propagandasına fırsat verilmeyecektir.
- Her türlü halk düşmanı komplonun ve sabotajın, provokasyonun ve açık saldırıların karşısında, halkın kazanımlarını savunabilmesi için, gönüllü örgütlenmesi gerçekleştirilecektir.
- Halkın, kendi demokratik iktidarını siyasi ve kitle örgütleri yoluyla yönlendirmesi ve denetlemesi gerçekleştirilecektir.
- Devletin bütün yönetici kademeleri seçimle oluşturulacaktır.
- Dinin devlet ile olan her türlü ilişkisi kesilecek, din tamamıyla kendi haline bırakılacak, din ve mezhep üzerindeki baskılara son verilecektir.

EKONOMİK GÖREVLER

1 — Millileştirmeler :

- Büyük fabrikalar, büyük kapitalist çiftlikler, bankalar, sigorta şirketleri, dış ticaret ve büyük ticari işletmeler, büyük ulaştırma vasıta ve tesisleri büyük mülkler, tabii servetler, planlı halk ekonomisine gerekli olmayıp, tüketime hizmet eden kuruluşlar, diğer büyük kapitalist işletmeler ve ağa toprakları bütünüyle millileştirilip demokratik halk iktidarının emrine ve çalışanların yönetim ve denetimine verilecektir.

2 — Merkezi Planlama :

- Ekonomi, halk iktidarının yönetim ve denetiminde merkezi olarak planlanacak, bu planlama ile üretimdeki anarşinin ve ekonomik bağımlılığa yol açan maddi şartların ortadan kalkması, teknolojinin gelişmesi, işgücünün kalitesinin yükseltilmesi sağlanacak ve neyin, niçin, nasıl ve nerede üretileceği merkezi olarak tesbit edilecek, sosyal gelişmenin bütün alanları planlı bir eşgüdüme sokularak, kol ve kafa emeği arasındaki çelişkinin kaldırılması yönünde tüm imkanlar seferber edilecektir.

3 — Kırsal Ekonomi :

- İhtiyacı olan köylülere, topraksız ve az topraklı köylüler ilk plana alınarak bedelsiz olarak toprak dağıtılacak ve kollektif tarıma doğru yönlendirilmeleri için teşvik ve ikna edilecektir.
- Makine, sulama, gübre gibi imkanlar sağlanarak tarımın ve hayvancılığın ve balıkçılığın geleneksel geriliğine son verilerek ve yükselen üretkenlik ile birlikte üretimin hızla artması sağlanacaktır.
- Emekçi köylünün bağımlılık ilişkileri içinde kalmasına sebep olan her türlü borçlanmalar kaldırılarak insanca yaşaması ve özgürce üretime devam etmesi için gerekli yardım, teşvik, kolaylık vb. sağlanacaktır.
- Devlet çiftlikleri ve millileştirilen kapitalist çiftlikler, işçilerin yönetim ve denetiminde, daha ileri bir teknoloji ile üretimine devam edecektir.
- Ormancılık, sınai üretime yönlendirilecek şekilde demokratik halk iktidarı tarafından ele alınacak, orman köylülerinin emeğinin daha verimli olarak değerlendirilmesi için gerekli düzenlemeler yapılacaktır.

SOSYAL GÖREVLER

1 — Genel Olarak :

- İşsizliğe son verilecek, çalışabilecek yaş ve güçte olan herkese iş temin edilecek, çalışmayan yemeyecektir.
- Çalışan insanın bilimsel olarak alması gerekli temel besleyici maddelerden her yurttaşın eksiksiz yararlanması sağlanacak, açlığın ve eksik beslenmenin maddi şartları kaldırılacaktır.
- Her türlü sağlık hizmeti sosyalleştirilerek hiçbir ayrıcalık gözetmeksizin tüm yurttaşlara, devlet tarafından bedelsiz olarak sağlanacak, sağlık nedenleriyle çalışamayanların geçimleri temin edilecek ve gerekli dinlenme hizmetleri devletçe düzenlenecektir.
- Emeklilerin ve bedeni yetersizlikten dolayı çalışamayacak durumda olanların geçimlerinin sağlanması, devletin sosyal görevidir.
- Bütün yurttaşlara düşük bir kira bedeli karşılığında günün sosyal ihtiyaçlarına cevap verebilecek şekilde konut temin edilecektir.
- Dolaylı vergiler tümüyle kaldırılacak, gelir vergisi, çalışan halkın çıkarları doğrultusunda müterakki olarak düzenlenecektir.
- Eğitim, kültür, sanat ve spor, sosyalist toplumun kuruculuğuna ve güçlendirilmesine aktif olarak katılacak kollektif insanın yetişmesine hizmet edecek şekilde sosyalleştirilecektir. Kültürlerin gelişmesini önleyen engeller bütünüyle kaldırılacak ve hızla gelişip serpilmeleri için, halkın iktidarı tüm imkanları seferber edecektir.

2 — İşçiler İçin :

- Her işçinin dilediği yerde ve işde çalışması sağlanacaktır.
- İşçiler, işyerinin yönetimine ve denetimine katılacaklar ve son söz hakkı, demokratik halk iktidarının politikası ve tesbit ettiği hedefler doğrultusunda, işçilerde bulunacaktır.
- İşçi sınıfının sendikal hareketindeki bölünmelerin ve dağınıklığın giderilmesi için tedbirler alınacak, işçilerin ülke çapında tek bir sendikal birlik içinde toplanmaları sağlanacaktır.
- Her işçiye emeği karşılığında ücret ödenecektir.

3 — Köylülük İçin :

- Kırsal alanlardaki baskı ve nüfuzun tamamıyla yokedilmesi ve yeniden gelişmesinin önlenmesi için, yönetiminde yoksul köylülerin ağırlıkta olduğu demokratik köy komiteleri kurulacak ve mahalli ekonomik, sosyal yönetim, halk iktidarının politikası ve direktifleri doğrultusunda bu komitelerin elinde olacaktır.
- Gizli işsizliğe son verilecek, köylerdeki atıl işgücünün sanayie aktarılması için planlı bir çalışma yürütülecektir.
- Köy ile şehir arasındaki farkın kapanması ve köylerin şehir standardına yükselmesi için, toplumsal gelişme perspektifi paralelinde gerekli düzenleme ve yatırımlara başlanacaktır.

4 — Diğer Çalışanlar İçin :

- İşçiler dışındaki bütün çalışmaların bir bütünsellik içinde sendikal ve mesleki örgütlenmeleri sağlanacaktır.

5 — Kadınlar İçin :

- Sömürücü toplumların yarattığı kadın - erkek eşitsizliklerinin giderilmesi ve kadınların, ev hayatının köleleştirici etkisinden kurtarılıp yaratıcı güçlerinin geliştirilmesi sağlanacak, organizmasına zararlı olan alanlarda çalışmaları önlenecek ve kadın - erkek ayrımı gözetilmeden, eşit işe eşit ücret prensibi uygulanacaktır.
- İnsanlık onurunu ayaklar altına alan fuhuş kesin olarak yasaklanacak fuhuşun tuzağından kurtulan kadınların onurlu bir hayata kavuşmaları için iş sağlanacak, fuhuşu yaratan maddi şartlar kaldırılacaktır.

6 — Gençlik İçin :

- Gençlik dinamizminin halk yararına yönlendirilmesi, toplumun geleceğinin daha ileri bir seviyeye ulaştırılması için, tavırda bağımlı, örgütsel olarak bağımsız sosyalist gençlik örgütlenmesi tüm çalışan ve öğrenci gençliği kapsayacak şekilde yurt sathına yayılacak, diğer demokratik ve mesleki gençlik örgütleri teşvik edilerek gençliğin tümüyle örgütlü bir bütünlüğe kavuşması sağlanacaktır. Böylece, üretime dönük girişimlerde gençliğin gönüllü yardımı teşkilatlandırılacaktır.

7 — Çocuklar İçin :

- Çocuklar toplumun en değerli varlık hazinesidir. Yarının insanını ve toplumunu oluşturacak çocukların, bu doğrultuda yetişmeleri için, devlet ile aile tam bir işbirliği içinde olacak, devlet, tüm sosyal imkanlarını bedelsiz olarak, çocuğun sosyalist toplumun insanı olarak yetişmesine seferber edecektir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi demokratik halk iktidarına giden yolda, halkımızın acil demokratik taleplerinin karşılanması, işçi sınıfımızın korunup güçlendirilmesi ve onun temel müttefiki köylülerin acil taleplerinin gerçekleştirilmesi için sürekli mücadele yürütür.

Kendisi ile birlikte tüm çalışan halkımızı da kurtuluşa götürecek olan işçi sınıfımızın ve halkın kurtuluşunun ilk adımı olan Demokratik Halk İktidarının gerçekleştirilmesi amacıyla Partimiz, bu programını hayata geçirmeye çalışır ve tüm bağımsızlık, demokrasi güçlerini bu program doğrultusunda birlikte mücadeleye çağırır.

PROGRAMA EK

DEMOKRATİK HALK İKTİDARINA GİDEN YOLDA HALKIMIZIN ACİL TALEPLERİ

1 — TSİP ülkemizin demokratlaşması ve bağımsızlaşması doğrultusunda şunları talep eder :

- Anayasada yapılan anti - demokratik değişikliklerin iptal edilmesi, Anayasanın çalışan halkın yararına demokratlaştırılması.
- Fikir ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen her türlü ceza kanunu maddesinin kaldırılması.
- Kitap ve yayın yasaklamalarının, yayın toplanmasıyla ilgili her türlü yasa maddesinin kaldırılması.
- Kamu hizmeti gören devlet kontrolündeki basın ve yayın kurumlarının demokratlaştırılması.
- Çalışan halkın ekonomik - demokratik, mesleki ve kültürel her türlü örgütlenmesini ve faaliyetini engelleyen yasal mevzuatın kaldırılması.
- İşçi - memur ayrımı yapılmaksızın tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınması.
- Siyasi Partiler ve seçim kanununun demokratlaştırılması, bütün halkın hayatın her alanında ve her sosyal ve ekonomik birimde, siyasi örgütlenme dahil olmak üzere, serbestçe örgütlenmesini sağlayacak hale getirilmesi, her türlü siyasi faaliyet önündeki engellerin kaldırılması.
- Parti, sendika, dernek ve kuruluşların uluslararası ilişkileri üzerindeki bütün kısıtlamaların kaldırılması.
- Siyasi nedenlerle yurt dışına çıkılmasına uygulanan anti - demokratik kısıtlamaların kaldırılması.
- Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı kararları etkin bir şekilde hayata geçirilmesi.
- 1 Mayıs'ın işçi günü, 8 Mart'ın Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü, 10 Kasım'ın Gençlik Günü olarak kabul edilmesi.
- Seçme yaşının 18'e, seçilme yaşının 21 e indirilmesi.
- Öğrenimdeki bilim ve öğrenim özgürlüğünü kısıtlayan, öğrencilerin demokratik örgütlenmesini engelleyen tüm antidemokratik mevzuat ve uygulamaların kaldırılması.
- Yüksek öğrenime giriş üzerindeki kısıtlamaların tümüyle kaldırılması, her öğrencinin istediği yerde ve dalda yüksek öğrenim görmesinin sağlanması.
- Adalet mekanizmasının iktidarların tesirine maruz kalmayacak şekilde düzenlenmesi, devlet güvenlik mahkemeleri ve askeri mahkemelerin kaldırılması, savcıların tayininin hakimlerle aynı esasa getirilmesi, mahkemelerin halkın oyuyla işbaşına gelmesinin sağlanması.
- Bütün siyasi hükümlü ve tutukluların serbest bırakılması.
- İdam cezasının kaldırılması.
- Başta 12 Mart dönemi sorumluları olmak üzere, bütün faşist uygulamaların sorumlularının yargılanması.
- Gözaltı süresinin hiçbir durumda 24 saati geçmemesi.
- Devlet mekanizmasındaki faşist ve gerici unsurların ayıklanması, demokrat kıyımına son verilmesi.
- Senatonun kaldırılması, tek meclis sisteminin yürürlüğe konması.
- Irkçı, şoven baskı ve uygulamalara, asimilasyon ve jenosid politikasına son verilmesi, özgürce gelişmenin bütün engellerinin kaldırılması.
- Toplum polisinin kaldırılması.
- Jandarma, komando ve polis baskısına son verilmesi, dayak, işkence ve keyfi muamelelerin ve rüşvetin sona erdirilmesi, sorumlularının mutlaka kovuşturulması.
- Hangi nedenle olursa olsun, kolluk kuvvetleri görevlilerinin suçsuz bir yurttaşı özgürlüğünden alıkoyması suç sayılmalı ve sorumluları cezalandırılmalıdır.
- Suçun niteliği ne olursa olsun gözaltına alınmış bütün kimselerin, kimlik saptaması da dahil olmak üzere tüm sorgularının yargıç yönetiminde ve kendi seçtiği avukat önünde yapılması.
- Emperyalizmin her türlü ekonomik, siyasi ve askeri örgütünden derhal çekilinmelidir.
- Sağlık hizmetlerinin tüm yurttaşlara parasız olarak sağlanması.
- Gecekondu yıkımının kesin olarak yasaklanması.
- Kiraların her belediye çevresinde, sendikaların, belediyelerin ve kiracı temsilcilerinin katılacağı bir komisyon tarafından tespit edilmesi.
- Fuhuşun kesin olarak yasaklanması, teşvik edenlerin cezalarının ağırlaştırılması.
- Dolaysız vergilerin kaldırılması, gelir vergisindeki adaletsiz durumun son verilerek giderilmesi ve müterakki sistemin gerçekleştirilmesi.

2 — TSİP işçi sınıfımızın korunup geliştirilmesi için şunları talep eder :

- Sekiz saatlik işgücünün her yerde uygulanması.
- Hafta sonu tatilinin iki gün olması.
- Fazla mesainin yasaklanması.
- 16 yaşından küçüklerin çalıştırılmasının yasaklanması, 16 - 18 yaş arasındakilerin işgücünün 6 saatle sınırlandırılması.
- Kadın sağlığına zarar veren alanlarda kadınların çalıştırılması yasaklanmalıdır.
- Kadın - erkek ayrımı yapılmadan eşit işe eşit ücret ödenmesi.
- Ne sebeple olursa olsun işçinin ücretinden kesinti yapılmasının yasaklanması.
- İşçilerin işten çıkartılmalarına, işyerlerinde işçilerden seçilmiş disiplin komitesi kararı dışında kimsenin yetkisi olmamalıdır.
- İşçilerin memur statüsüne sokulmasının önlenmesi.
- Asgari ücretin, işçinin kendisinin ve ailesinin bilimsel olarak tesbit edilmiş yaşama standardını karşılayacak şekilde, her belediye çevresinde, belediye ve sendika temsilcilerinden oluşacak asgari ücret komiteleri tarafından belirlenmesi ve her yıl yeniden saptanması.
- İşsizlik sigortası kurulması.
- Mevcut sigorta kurumlarının, kesin olarak işçi temsilcilerinin denetimine ve yönetimine verilmesi.
- İş kanununun demokratlaştırılması.
- Genel grev ve dayanışma grevinin yasalaşması.
- Tarım - İş kanununun çıkarılması.
- Lokavtın kaldırılması ve suç sayılması.
- Her türlü grev hakkı üzerindeki bütün kısıtlamaların kaldırılması, grev hakkına hiçbir önşart koşulmaması.
- Sendikalar ve Toplu Sözleşme Kanununun tümüyle demokratlaştırılması.
- Çalışma hayatını ilgilendiren her türlü mevzuatın demokratlaştırılması.
- İşçi sağlığına zararlı işkolları için ve iş kazalarına karşı koruyucu tedbirler kanunlaştırılması ve denetiminin işçi temsilcileri tarafından yapılması.
- Çalışanların korunması ile ilgili kanunları çiğneyen işverenler için cezai müeyyidenin arttırılması ve cezalandırılmalarının mutlaka sağlanması.
- Bölge çalışma müfettişlerinin çalışma bakanlığının emrinden çıkarılması atama ve terfi işlemlerinin meslek örgütleri tarafından yapılması.
- İşçilerin ekonomik sorunlarıyla ilgili davaların tek celsede sonuçlanması.
- İş ve İşçi Bulma Kurumları işçi temsilcilerinin yönetim ve denetimine verilmelidir.
- Kamu ve özel sektöre bağlı işyerlerinde ve her belediye sınırı içinde çalışanların çocukları için yeterli kadar kreş, yuva ve bakımevleri açılması.

3 — Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfımızın en yakın müttefiki olan emekçi köylülük için şunları talep eder :

- Topraksız ve az topraklı köylüye geçimini sağlayacak kadar toprak verilmelidir.
- Emekçi köylüye, tefecinin, ağanın ve aracının sömürü ve baskısından kurtulacak biçimde yeterli kredi temin edilmesi, tefeciliğin kesin olarak yasaklanması, taban fiyatların emekçi köylüyü gözetecek şekilde tesbit edilmesi.
- Emekçi köylülüğün, tarımda ve hayvancılıkta, üretimi arttıracak ileri teknolojiden yararlanması için gerekli kolaylıkların gösterilmesi.
- Emekçi köylülüğün koperatif, birlik vb. ekonomik ve demokratik örgütlenmesi önündeki her türlü anti -demokratik engeller kaldırılmalıdır.
- Emekçi köylülüğün tefeciler ve bankalara olan tüm borçları silinmeli ve ipotekler kaldırılmalıdır. Tefecilik yapanlar ağır hapisle cazlandırılmalıdır
- Özel durumları olan orman ve dağ köylülerinin ürünlerinin değerlendirilmesinde gerekli kolaylıkların gösterilmesi, yaşama ve çalışma şartlarının köylüler yararına düzenlenmesi.
- Kırsal kesimlerdeki her türlü ataerkil bağımlılık ilişkilerinin devamına yol açan maddi ve sosyal olumsuzlukların tasfiyesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Kendisi ile birlikte tüm çalışan halkımızı da kurtuluşa götürecek olan işçi sınıfımızın ve halkın kurtuluşunun ilk adımı olan Demokratik Halk İktidarının gerçekleştirilmesi amacıyla Partimiz, bu programını hayata geçirmeye çalışır ve tüm bağımsızlık, demokrasi güçlerini bu program doğrultusunda birlikte mücadeleye çağırır.

(*) I. Parti Kongresinde kabul edilip son teknik redaksiyon yetkisinin seçilecek Genel Yönetim Kuruluna bırakıldığı öğrenilmiş ve TSİP Programını bu redaksiyon yapılmadan yayınlıyoruz.

ZİMBABWE'DE IRKÇI REJİMİN SONU YAKIN

İngiliz birlikleri 1890'da Zimbabwe (Rodezya) topraklarına girdikleri zaman ülkede 400.000 kişi yaşıyordu. Yerli halkın mukavemetine, kabile ayaklanmalarına rağmen İngiliz sömürgecilerinin ülkeyi kontrolları altına almaları uzun sürmemişti. Ama bugün patlama noktasına gelen siyah halkın sömürüye, baskı ve zulme karşı mücadelesi hiç duraksamadı. 1923'de yürürlüğe giren anayasa beyaz kolonyalistlere hemen hemen ülkeyi bildikleri gibi yönetme imkanını veriyor, İngiltere yönetimden iyice uzaklaşmış oluyordu. Halk Kurtuluş hareketlerinin yükselmesi sonucunda İngiltere, kolonilerine siyasi bağımsızlız vermeye mecbur kalınca, Zimbabwe'de oluşan beyaz yönetim, siyah çoğunluğun egemenliğiyle sonuçlanabilecek muhtemel bir oluşumu engellemek için 1965'te şimdiki başbakan İan Smith'in liderliğinde İngiltere'den bağımsızlığını ilan etmişti. Sınır komşuları olan Portekiz sömürgeleri Angola ve Mozambik kanalıyla, İngiltere'nin ticari ambargosunu boşa çıkaran beyaz yönetim, iktidarlarının ilk yıllarında belli bir ekonomik gelişme sağlamıştı.

Dünya devrimci sürecinin baskıları yüzünden Rodezya'daki beyaz yönetim oldu bittisine boyun eğmiş görünmek istemeyen İngiltere uzun yıllar iktidarın siyahlarla paylaşılması için Rodezya yöneticilerini ikna (!) etmeye çaba harcadı. 1971'de Rodezya-İngiltere ilişkilerini düzenleyen anlaşmayı yeni kurulan ve Zimbabwe halkının etrafında toplanmaya başladığı Afrika Ulusal Konseyi (AUK) kabul etmedi.

PORTEKİZ DEMOKRATİK DEVRİMİNİN ETKİLERİ

1974'te Portekiz faşist diktatörlüğüne son veren Nisan Darbesi, Rodezya'daki ırkçı rejim için sonun

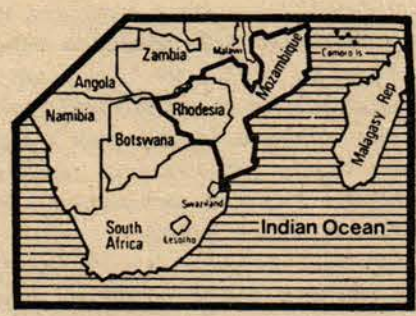

başlangıcı oluyordu. Angola ve Mozambik'teki sömürgeci yönetimlerin sona ermesi, bunlarla Rodezya yöneticileri arasındaki dayanışmayı ve gerici koalisyonu da ortadan kaldırıyordu. Ortadan kaldırmak şöyle dursun, kendi ulusal kurtuluşlarını kazanan bu ülkelerin halkı Zimbabwe'deki mazlum siyah halkla dayanışmalarını daha da güçlendiriyor ve hayatı, beyaz sömürücü yönetim için hergün daha da yaşanmaz hale getiriyordu. Angola'daki kurtuluş hareketine karşı, işbirlikçi örgütlerin yanında askerleriyle yeralan Güney Afrika Cumhuriyeti süngüsü kırılmış bir şekilde kendi sınırlarına çekilince, Zimbabwe'deki beyaz azınlık, sütten ağzı yanmış olan en büyük destekçilerinden de oluyordu.

Güney Afrika Cumhuriyeti için Rodezya'da da siyah bir ilerici rejimin kurulması tam bir felaket olacağından, çelişkiler daha güçlenmeden ılımlı siyahlarla iktidarın paylaşılması ehveni şer olarak kabul ediliyordu. Güney Afrika Cumhuriyetinin baskılarının da etkisiyle AUK liderlerinden hapiste bulunan Nkomo serbest bırakıldı.

Siyah halkın kendi iktidarına sahip olması konusunda AUK içinde görüş ayrılıkları ortaya çıkmıştı. Nkomo'nun liderliğini yaptığı bir kanat, görüşmeler yoluyla siyahların çoğunluğunu yansıtan bir iktidar oluşturmanın mümkün olduğunu ileri sürüyordu. Bu konuda sürdürülen görüşmelerin devamı süresince AUK Nkomo'yu destekliyordu. Ancak bu görüşmelerden bir netice elde edilememesi ve görüşmelerin kesilmesi Nkomo'nun durumunu sarstı. Afrika Birliği Örgütü desteğini Nkomo'dan çekti ve silahlı mücadeleyi savunan Muzorewa AUK içinde güçlenmeye başladı.

ZİMBABWE'DE SON DURUM

Görüşmelerin kesilmesinden sonra Mozambik'in Zimbabwe'deki beyaz yönetimle savaş hali ilan etmesi, Zambia'nın Zimbabwe'li gerillalara yoğun destek ve sınırlarından istifade imkânları sağlaması beyaz azınlığın 1000 millik bir sınır boyunca uzanan bir cephede savaşmak zorunda kalması sonucunu doğurdu.

Bu durum karşısında beyaz azınlık ABD emperyalizminin Vietnam'da denediği metodlara başvurma yolunu seçti: yerli halkı tel örgülerle çevrilmiş köylere hapsetmek ve onların gerillalarla ilişkisini böylece kesmek... Şu anda bu tip köylerde 200,000 Zimbabwel'i hapsedilmiş durumda.

Ancak sömürü ve ırkçı baskıya karşı mücadele eden Zimbabwe halkının önünde durulamıyacağını beyaz azınlık bile görüyor. Son üç yıl içinde ülkeyi onbin beyaz terketmiş durumda. Henüz tam bir panik başlamış değil ama Zimbabwe'deki ırkçı, sömürgeci rejimin sonu yakın. Eski sömürge sakinlerinin İngiltereye yerleşebilmesini mümkün kılan kanunlar, İngiliz yöneticilerini muhtemel 160,000 Zimbabwe göçmenini ne yapacakları konusunda şimdiden kara kara düşündürüyor.

Vietnam halkı ülkenin birleştirilmesinde ilk adımı 25 Nisan'da atıyor

Vietnam halkı ülkenin birleştirilmesi yolundaki ilk adımı Vietnam Ulusal Meclisinin üyelerini seçerek 25 Nisan'da atacak. Vietnam Ulusal Konseyi Ho Şi Minh kentinde (eski Saygon) toplanarak seçilecek Ulusal Meclisin üye sayısını sap tadı. Ülkenin Kuzey ve güney kesimlerinden 11'er temsilcinin katıldığı konsey toplantısında Meclise, nüfus oranlarına göre 248'i Kuzey'den, 240'ı güneyden olmak üzere 488 temsilcinin seçileceği belirlendi .

Güney Vietnam Cumhuriyeti Devrim hükümeti yayınladığı bir kararnameyle 18 yaşındaki her Vietnamlının seçme ve 21 yaşındaki her Vietnamlının seçilme hakları olduğunu ilan etti. Ordu mensuplarının da seçme ve seçilme hakkına sahip olduğu seçimlerin önemi konusunda Ulusal Seçim Konseyi başkanı Truong Chinh şunları söyledi:

«Sınıf mücadelesinde, ulusal mücadelede, yurtseverlerin sosyalizm için emperyalistlere ve vatanlarındaki gericilere karşı mücadelelerinde, proleterya diktatörlüğünün egemen olduğu bir devlet, yani tüm Vietnam topraklarını içeren sos yalist devlet için seçimler bir güç olacaktır.»

LUIS CORVALAN SERBEST BIRAKILMALIDIR!

"Yaşamayı seviyorum ama haklı bir dava uğruna ölmekten korkmuyorum."

«Yaşamayı seviyorum ama haklı bir dava uğruna ölmekten korkmuyorum.» Bu sözlerin sahibi, Şili halkının kahraman evladı, «Don Lucho»su 22 mart pazartesi günü faşist Pinochet cuntasının «mahkeme»si önüne çıkartılacağı öğrenildi.

Bu kahraman, Şili komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan, 1973'teki kanlı darbenin he men ardından 27 Eylülde tutuklanmıştı. O günden beri faşistler tarafından bir zindandan öbürüne, bir toplama kampından diğerine taşınarak yıldırılmak, çürütülmek istendi. Ancak bunların hiçbiri karşısında yılmadı. Luis Corvalan Şili halkının özgürlüğe, barışa olan aşkının simgesidir. Bu uğurdaki savaşta gösterdiği kahramanlık nedeniyle kendisine Lenin Barış ödülü verilmiştir.

Aslında faşistler çetesi işi ta en başından bitirmek niyetindeydi. Fakat dünya üstündeki bütün ilerici, demokratik güçlerin yükselen sesi, baskıları sonucunda Corvalan'ı öldürmediler. Göstermelik de olsa «mahkeme» karşısına çıkartılacağı son günlerde, tüm ilericiler, demokratlar faşist cinayetlere karşı olan herkes Luis Corvalan'ın serbest bırakılması için seslerini daha da yükseltmelidir.

CUNHAL PORTEKİZ HALKINI UYARDI

Portekiz'de genel seçimler yaklaşıyor. Nisan ayında yapılacak olan seçimlere, Komünist Partisi de bütün baskılara rağmen yoğun bir biçimde hazırlanıyor. Komünist Partisi'nin se çim programını onaylamak üzere geçen hafta Lizbon'da binlerce delegenin katılmasıyla yapılan parti toplantısında bir konuşma yapan Genel Sekreter Cunhal, partilileri ve bütün Portekiz halkını ufukta görünen tehlikelere karşı uyardı. Seçimlerde merkezci ve gerici partilerin bir çoğunluk kazanması durumunda, ülkenin derin bir kan ve terör karanlığına itileceğini belirten Cunhal, komünistlerin de katılacağı bir koalisyon hükümetinin diktatörlüğe karşı tek güvence olduğunu vurguladı.

Kongre Kararlarının özü

(Baştarafı sayfa 4 de)

bile inanmadıkları bir avunmadan öteye gidemez.

TSİP bu hayati konuda, işçi sınıfımızın politik birliğini (sosyalist hareketin birliğini), azınlığın çoğunluğa uyması demek olan «işçi sınıfının sınıf disiplini» nin oluşturduğu maddi temel üzerinde ileri düzeyde gerçekleşmiş ideolojik birlik ve homojenlik olarak görmekte ve bu birliğin ancak işçi sınıfı çalışmaları içinde gerçekleşeceğine, ama bu oluşumun kendi haline bırakılmaması gerektiğine, inanmaktadır. İlkesiz birlikler yerini ilkeli birliklere ve ilkesiz ayrılıklar ise yerini sınıf ve zümre temeline ve ona bağlı ideolojik ayrılıklara dayalı ilkeli ayrılıklara terketme sürecindedir. Sosyalist birlik sorununun önemini gerçekten kavramış tüm işçi sınıfı sosyalisti çevreleri, bu oluşum ve gelişimi, rekabetçiliklerden, grupçuluk ve ahbap çavuşluklardan arınmış olarak bilim ve işçi sınıfı platformunda hızlandırmağa, birliğin önündeki engelleri ortodoks bilimle, sağlam kollektif, ideolojik formasyonla ve işçi sınıfı pratik çalışmalarıyla temizlemeğe çalışmalıdırlar. Esasen hayat kimileri istemese de bu gerçekliği dayatmaktadır, ve uzak olmayan bir gelecekte bu sorun daha da somutlaşacak, şartları zorlayacaktır. Görevimiz kendiliğinden oluşumlara, ilkesiz tutumlara, sübjektif etkileşimlere boyun eğmemektir. Kimilerinin sorumsuz bir istihza ile baktıkları bu soruna ciddi olarak eğilmek ve işçi sınıfımızın ileri politik birliğinin gerçekleşmesi sürecini sağlam temeller üzerinde ivmelendirmek, işçi sınıfı biliminin gereğidir. Ve bilimin yanıldığı görülmemiştir. Daima, her durumda, bilim galip gelmiştir, bilimi inkâr veya tahrif edenler, bilim yolundan sapanlar yanılmış; bilim sosyal pratikte kendisini yeniden ve yeniden doğrulayarak güçlenmiştir.

TSİP Birinci Parti kongresinin bu konuda aldığı karar, kâğıt üzerinde yazılı bir metin olmaktan ötede büyük bir önem taşımaktadır. Tarihsel süreç içinde bu kararın ve bu karar doğrultusunda yapılacak çalışmaların önemi daha iyi kavranacaktır.

En yüksek organ olan kongrenin aldığı karar şöyledir:

«Sosyalist Hareketin Birliğinin Sağlanması:

İşçi sınıfının birliği ilkesi, onun politik hareketinin de birliğini gerektirir. Her ülkede işçi sınıfı partisi tektik. İşçi sınıfının siyasi temsilcisi olduğunu iddia eden diğer partiler ancak birer sapmayı temsil ederler.

Ülkemizde ise işçi sınıfının siyasi hareketi içindeki çizgilerden hiçbiri işçi sınıfının kendiliğinden hareketi içinde kök salmış, onun en ileri unsurlarının bütününü kendi bağrında toplamış olmadığı için farklı çizgiler henüz tamamiyle netleşmemiştir. Bugün için değişik siyasi çizgilerden herhangi birinin işçi sınıfının partisini, diğerlerinin de şu veya bu sapmayı temsil ettiklerini iddia etmek bilimsel objektiflikten uzak, sübjektif bir yaklaşımdır. Ancak bu olgu, sosyalist hareketimizdeki farklı çizgilerin hepsinin veya bir kısmının doğru yolda olduğunu ileri sürdüğümüz anlamına gelmez. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kendi siyasi çizgisinin, işçi sınıfı bilimi kılavuzluğunda belirlendiğini ve kendisi ile diğer çizgiler arasında derece derece ideolojik farklılıklar olduğunu, bu durumun Türkiyenin özgül şartlarının ve sosyalist hareketin bugünkü durumunun bir sonucu olduğunu belirtir.

*Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin **işçi sınıfının politik birliği** ve onun önşartı ideolojik birlik için sürdürdüğü mücadelenin şiarı, «İlkelerde Savaş, Devrimci Kardeşlik», maddi temeli ise işçi sınıfının sınıf disiplinidir.*

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, işçi sınıfının politik birliğine giden yolda kendisine önemli sorumluluk ve görevler düştüğünün bilincinde olarak, bu hedefin önündeki engellerin kaldırılması için vargücüyle çalışır.

Karşılaştığı sekter ve ayrılıkçı eğilimler karşısında aynı tutuma düşmez ve sağlam ideolojik platformda bu konudaki sekterizme karşı mücadele eder.» (TSİP Birinci Kongre Kararları, III-2)

Burada özetlediğimiz ve ileride tam metinler olarak yayınlanacak kararların hiç biri TSİP'in ilk kez söylediği görüşler değildir. Ama bunların şimdi taşıdıkları önem, Partinin en yüksek kollektivitesinde günlerce çalışarak Kongre Kararları haline gelmiş olmalarıdır. Bu kararlar bütünlüğü bu anlamda bir dönüm noktası sayılmalıdır. Bundan sonra Tüm Parti organ ve üyelerine düşen görev, bu kararlar doğrultusunda bilimli, titiz ve sabırlı, fedakâr çalışmaları ayrıntılara dek indirmektir. Ve tekrar belirtelim ki, bu kararlar Türkiye Sosyalist İşçi Partisi için olduğu kadar Türkiye sosyalist hareketi için de ve genel devrimci-demokratik hareket için de *nitel* bir önem taşımaktadır. TSİP organları ve üyeleri bu kararları soyut ve kâğıt üzerindeki genel doğrular olarak almamaktadır, partinin vardığı bilimsel ve politik düzeyin bir ürünü olan bu kararlar yeniden pratiğe dönüşerek teoripratik birlikteliğini güçlendirecektir.

Birinci Kongre kararlarının özü işçi sınıfı bilimi ve bilimin ışığındaki işçi sınıfı politikasıdır. Ve bir kez daha ısrarla vurgulayalım ki, bilimin yanıldığı görülmemiştir. İşçi sınıfı sosyalistlerinin görevi ise bilimi ortodoksça, sabırla, kararlıca ve hatalardan ders alarak, yaratıcı olarak pratiğe uygulamaktır.

Kongreye Mesajlar

(Baştarafı Sayfa 11 de)

Partisinin kongresi oluşu ayrı bir özellik taşımaktadır.

İşçi sınıfının bilimini işyerine, fabrikalara ve geniş halk yığınlarına en iyi götüren Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olmuştur.

TSİP'in bu kongreden sonra daha başarılı olacağına inancımız tamdır.

Saygılarımızla.

Manavgat Şelale Fırın İşçileri

TSİP I. Kongre Divan Başkanlığına,

Emekçi halkımızın kurtuluşu için mücadelede tarihin kendisine öncülük görevini yüklediği işçi sınıfımızın, politik birliğinin oluşturulmasında Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin kutsal kavgasına başarılar dileriz.

Yaşasın dünya devrimci sürecinin üçlü bütünlüğü,

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği,

Yaşasın İş-emek-hürriyet kavgamız.

Kahrolsun faşist tırmanış.

Gümüşhacıköy Halkevi Yönetim Kurulu adına
Mehmet Bozkurt

TSİP Kongre Divan Başkanlığına,

Kapitalist emperyalist sistemin ülkemizi ve tüm geri bıraktırılmış dünya ülkelerini gaddarca sömürdüğü bir gerçektir. Ancak enternasyonalizmin önünde adım adım gerilediği ve mevziler kaybettiği de bir gerçektir. Ülkemiz işçi sınıfı ve yoksul köylüsünün öncü örgütü olacağına inandığımız TSİP'in alacağı kararların tüm emekçi halkımızın kurtuluşu doğrultusunda olacağını umut ederiz. Yaşasın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz.

Tüm TSİP'li dostlara selam ve başarılar.

Akyazı TÖB-DER üyeleri ve Akyazı Tarım İşçileri

TSİP I. Kongresi Divan Başkanlığına

Partimizin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini destekliyor, kongrenin Türkiye işçi sınıfına ve ezilen halkımızın önderliğine inandığımız partinin gelişmesi doğrultusundaki çalışmalarında başarılar diliyorum.

Akyazı Halkevi

TSİP I. Olağan Kongre Başkanlığına

Dünyanın dört bir yanında emperyalizmin kalelerinin birer birer düştüğü, SOSYALİZMİN BAYRAĞININ dikildiği günümüzde, ülkemizde faşistlerin uyguladığı baskı, terör ve zulme karşı Partimizin verdiği mücadeleyi alkışlıyor, Partimizin I. Olağan Kongresinin ülkemiz ve dünya için öneminin bilincinde olarak başarılar diliyoruz.

Kahrolsun Faşizm

Kahrolsun Emperyalizm

Yaşasın Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm mücadelemiz!

Şereflikoçhisar Cıngıl Köyü 85 imza

TSİP Kongre Divan Başkanlığına

Yurdumuzda gelişen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde Partinizin katkılarında başarılar dileriz.

Kahrolsun Amerikancı gerici eğitim sistemi.

Kahrolsun ABD emperyalizmi ve yerli uşakları

Yaşasın bağımsızlık ve demokrasi kavgamız.

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği Derneği (DEV - LİS)

MC'NİN ÜS ANLAŞMALARINA DİRENELİM

(Baştarafı sayfa 3 de)

nans kapitalistleri yararına çözümlenmiş olmaktadır.

ABD ile yapılan üs pazarlığı, Maoculuğun işçi sınıfı düşmanı bir akım olarak nasıl halkların çıkarlarının karşısında olduğunu kez daha kanıtlanmasına vesile oldu. Üs kiralanmasıyla ilgili ilk uluslararası tepki Pekin'den geldi ve Pekin'deki anti-Sovyet, anti-komünist Maocu diktatörlüğün şefleti herkesten daha atik davranarak anlaşmayı olumlu karşıladıklarını belirttiler. Halkımızın baş düşmanı ABD emperyalizmine bağımlılığı ve onun halk düşmanı yerli ortaklarının egemenliğini pekiştien bu olayın olumlu kaşılanması, işçi sınıfının biliminden ayrılmakla başlayan yolun nasıl emperyalizmin destekçiliğine kadar vardığını göstermesi bakımından gerçek bir ibret dersidir. Artık yerli Maocu hempalara ABD bayrağı altında, MC ile yanyana halkımıza karşı dövüşmekten başka yol kalmamaktadır. Ve MC'yi olduğu gibi, MC ve ABD yardakçısı Maocuları da teşhir etmek *yurtseverlik* görevlerimiz arasındadır.

Üs anlaşmaları ABD kongresinden geçince kesinleşmiş sayılmaktadır. Bu anlaşmalar halkımızın geleceğ,ine büyük tehlikeler getirmektedir. Onun üzerindeki sömürü ve baskının pekişmesine yardım edecektir. Halkımızın geleceğine büyük tehlikeler getirmektedir. Onun üzerindeki sömürü ve baskının pekişmesine yardım edecektir. Halkımızın çıkarlarına taban tabana zıttır. Asla kabul edilemez. Bu açıdan halkımızın geleceğinden yana olan tüm toplum güçleri, tüm demokratlar, ilericiler, sosyalistler bir an vakit kaybetmeden bu anlaşmalara karşı çıkmalı, kabul edilmemesi, yürürlüğe konmaması için vargüçleri ile mücadele yürütmelidirler. Demokrasi ve bağımsızlıktan yana tüm partiler, sendikalar, meslek kuruluşları, dernekler ve diğer örgütler, bütün güçlerini bir araya getirmeli ve bugün en büyük YURTSEVERLİK görevi olan üslerin kapatılması için halkımızın muhalefetini ve tepkisini yönlendirerek zafere götürmelidirler. Hükümet bu yeni antlaşmanın parlamentodan geçmesi kararını almıştır. Bu kararı tüm sosyalist ve yurtseverler antlaşmanın gerçekleşmemesi için ellerinden gelen her türlü yığınsal çabayı

TSİP'den haberler

KONGREYE MESAJLAR...

TSİP Kongre Divan Başkanlığına,

Çağımız, sosyalist dünya, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve mazlum dünya halklarının, emperyalizme ve onun çıkarları doğrultusunda hareket eden tüm gerici rejim ve sistemlere karşı, kararlı ve amansız bir mücadele verildiği çağdır.

Dünya devrimci sürecinin yeni boyutlar kazandığı günümüzde, bu üç süreç arasındaki diyalektik bağ, ideolojik ve politik alanda belirli aşamalar kaydetmiştir. Temelde emek-sermaye çelişkisinden boyutlanan sosyalist dünya ile, emperyalist kapitalist dünya arasındaki çelişki, ulusal ve halk kurtuluş hareketlerinde boy vermektedir. Bu mücadele günümüz koşullarında, toplum diyalektiğinin bir gereği olarak, evrensel çelişkiler içerisinde Türkiye geneli ve doğu özelinde sınıf determinasyonu gibi serf-determinasyonu da, (ulusların kaderlerini tayin hakkı) gündeme getirmeyi tüm Türkiyeli devrimciler, bunu devrimci bir zorunluk olarak görmelidirler.

Zira, emperyalizme bağımlı halkların bulunduğu ülke toplumlarında, toplum diyalektiğinin bir gereği olarak sınıf determinasyonu ile serf-determinasyonu diyalektik bir bütünlük arzeder.

Emperyalizme bağımlı hakim ulus egemen güçlerinin, üretim ilişkileri ve üretim güçleri bakımından, tarihi gelişi süreci karşısında sömürge halkların ve ulusların tarihi gelişim süreci dinamiklerin etkisiyle statik denecek kadar bir gelişme arzetmiştir. Bu dış dinamikler, tüm dünya proletaryasının ve halkların baş düşmanı olan emperyalizm (uluslararası finans kapital) ve ona göbeğinde bağlı hakim ulusun egemen güçleri olan tekelci burjuvazidir. Sömürge halkların ve ulusların toplumsal gelişme dinamizminin engellenmesi, özünde sınıf sömürüsü olmakla birlikte sınıfsal ve ulusal baskıda, zulümde, jenositte ve asimilasyonda kendini göstermektedir.

Halkların bulunduğu ülkelerde işçi sınıfının iktidar mücadelesi ve mazlum halkın ulusal ve halk kurtuluş hareketinin temel şartı, ülke tüm proletaryasının ve halkların devrimci determinizmidir. Bu determinist kural, bilimsal sosyalizmin ilkeleri doğrultusunda ideolojik - politik ve örgütsel alanda biçimlenmesidir.

Türkiye de bu toplumsal biçimlenmeyi yönlendirecek işçi sınıfının ve ezilen halkların ortak çıkarlarını ideolojik-politik ve örgütsel alanda mücadeleyi tüm boyutlarıyla kucaklayan — gerçek anlamda — bir işçi sınıfı partisinin olmayışı günümüze değin süregelen devrimci harekete çok şey kaybettirmiştir.

Daha 19 aylık geçmişi olan Türkiye sosyalist İşçi Partisi bu kısa devrede kendini ideolojik ve örgütsel alanda bir işçi sınıfı partisine yaraşan şekilde gelişme dinamizmi göstermiş, gerçek anlamda bir işçi sınıfı partisi olma sürecine girmiştir. Bu sürecin tamamlanması, başta TSİP örgütü olmakla beraber, işçi sınıfının mazlum halkın ve bunların mücadelesini savunan tüm Türkiyeli devrimcilerin temel görevidir.

Umut ve inançlarımız, bu sürecin tamamlanacağı doğrultusundadır.

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi doğrultusundaki Sosyalist Dünya, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve mazlum dünya halklarının kurtuluş mücadelesi.

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı ve onun örgütü olma yolundaki Türkiye Sosyalist İşçi Partisi.

Çeşitli Doğu İlleri Devrimcileri

TSİP kongresine,

Halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolundaki vermiş olduğunuz mücadeleyi destekler, Türkiye işçi sınıfına yaraşır biçimde kongrenin yapılmasını dilerim.

Türkiye işçi sınıfına ve tüm dünya işçilerine selam. İleri!

Cemil Fazlı - VAN

TSİP Genel Başkanına ve tüm işçi sınıfı devrimcilerine bin selam,

TSİP'in I. olağan kongresine gelemeyeceğimiz için üzgünüz. Vereceğiniz mücadele tırmanmakta olan faşizme geçit vermeyecektir.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın, faşizme ve emperyalizme karşı bir çatı altında birleşeceğini umut ederek, kongrenize başarılar dileriz.

Yaşasın halkımızın Faşizme Karşı Güçbirliği,

Yaşasın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemiz!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

Tunceli'li sosyalistler

TSİP I. Kongresine,

Kongre kararlarının, gün be gün gelişmekte olan Bağımsızlık Demokrasi ve sosyalizm mücadelemize ışık tutacağı inancındayız.

Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği,

Yaşasın İş Emek Hürriyet Mücadelemiz,

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,

Haruniye'li sosyalistler

TSİP Kongresine,

İşçi sınıfı bilimine hiçbir sapma göstermeden, işçi sınıfı yolunda ileri!

Yaşasın işçi sınıfının birliği!

Yaşasın Çağımızın ulusal kurtuluş savaşları!

Kesici Köyü Halkı Adına
Fevzi Bulut - AĞRI

TSİP I. Kongre Divan Başkanlığına,

Emperyalizm ve onun işbirlikçisi tekelci kapitalizm, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakaların tüm demokratik haklarını faşizan uygulamalarla çiğnemektedir.

Biz işçi sınıfı ve halkımızın üzerindeki ırkçı, şoven ve militarist baskıların son bulması amacına yönelik Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ni devrimci inancımızla destekler, TSİP'e ve mücadelesine başarılar dileriz.

Ankara Bitlis Kültür Derneği Bşk.
Asım Özdili

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin bağımsızlık demokrasi sosyalizm yolunda yürüttüğü mücadelede Zonguldak devrimcilerinin yanında olduğumuzu bildirir, I. Kongrede başarılar dileriz.

İşçi sınıfını ve onun yanında olanları selamlarız.

Yaşasın işçi sınıfının yükselen mücadelesi.

Zongludak Halkçı Devrimci Gençlik Derneği

TSİP I. Kongre Divan Başkanlığına,

Ülkemizde faşizmin tırmanışıyla birlikte halkımızın ve tüm yurtseverlerin katledildiği, zindanlara atıldığı, baskı ve zulme uğradığı bu dönemde başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm çalışanların ekonomik, demokratik ve siyasal taleplerini en iyi şekilde dile getiren bu yolda yılmadan bıkmadan mücadele eden ve ülkemizin sosyal kurtuluşu uğrunda emin adımlarla ilereyen partinizin I. olağan kongresini kutlar, başarılar dileriz.

Yaşasın, bağımsızlık, demokrasi mücadelemiz.

Kahrolsun emperyalizm, kahrolsun faşizm.

TÜSDER Sakarya Şb. adına Bşk.
Turgut Koçak

Divan Başkanlığına,

Partinizin yapmakta olduğu I. kongresini candan destekler, başarılar dileriz.

TÖB-DER Kadıköy Şubesi adına
Şenol Yakar

TSİP I. Kongresine,

Yapılmakta olan partinizin kongresinin işçi sınıfı hareketine yeni boyutar kazandıracağına olan tam inancımızı belirtir, şunu yürekten haykırırız:

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,

Yaşasın Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm mücadelemiz,

Yaşasın İşçi Sınıfının enternasyonal dayanışması ve halkların kardeşliği,

Burdur'lu sosyalistler adına
Mustafa Erdal

TSİP I. Kongre Divan Başkanlığına

Yapılmakta olan I. Kongrenizin işçi sınıfı hareketine sosyalizm yolunda yeni boyutlar kazandırarak başarıyla geçmesine yürekten inanır ve şöyle haykırırız:

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi,

Yaşasın Bağımsızlık Demokrasi, Sosyalizm Mücadelemiz!

İsparta'lı Sosyalistler

TSİP I. Kongresine,

Türkiye sosyalist hareketinin içinde bulunduğu bu dağınık dönemde bu Kongrenin çok önemli olduğunu ve Türkiye sosyalist hareketine canlılık ve ışık tutacağına inanmaktayız. Bu kongrenin Türkiye Sosyalist İşçi

(Devamı sayfa 10 da)

KİTLE üçüncü YILINA GİRERKEN...

Elinizdeki gazete ile ilk sayısı 27 Mart 1974'te çıkan KİTLE, 103. sayısına ulaşmış ve üçüncü yılına girmiş bulunuyor.

Çıkışından bu yana en küçük boyutlu haberden, ideolojik seri yazılara kadar işçi sınıfı bilimi rehberliği yansımıştır Kitle'ye... 12 Mart faşizminden çıkıldığı dönemin koşullarında solun dağınıklığına aranan çözümlerde önemli katkıları ve dağınıklığı giderme yolunda ilkelerin altını çizmesi, bu uğurda sosyalist parti için bir yayın organına düşen görevleri elden geldiğince yerine getirmesi kimsenin tartışamayacağı bir gerçek olarak kaydedilmelidir.

Türkiye sosyalist hareketinin en yakıcı sorunlarından biri olan partileşme ihtiyacını dilegetiren Kitle, sosyalist birliği özleyen ve ona sağlam muhteva, bir üst platform kazandırmaya susayan kadrolara elverişli ideolojik düzey hazırlamaya çaba göstermiş, bilimin propagandasına önem veren belki de tek sosyalit yayın olmuştur.

Baştan beri evrensel bir sapma, karşı-devrim payandası haline gelen maoculuğa karşı sürdürdüğü mücadele ile Kitle, bugün birçok sosyaliste bu sapmaya karşı evrensel doğrular aşısını yapan bir yayın organı, bu konuda kimsenin elinden düşürmediği bir ideolojik bayrak olmuştur.

Yine 1960 sonrası sol hareketin irdelenmesinde, o dönem içinde yer alan örgüt ve grupların eleştirilmesinde, bilimin anahtarı ile varılan sonuç ve değerlendirmeler, sosyalist hareketimizin bugününe ışık tutucu olmuş ve bu sonuçlardan yararlanmasını bilen sosyalistlerin sayısı güngeçtikçe artmıştır.

Kitle'nin ideolojik mücadelesinde ona rehberlik ve engin teorik dayanak sağlayan şey, şüphesiz işçi sınıfı enternasyonalizmidir. Enternasyonalizme kıskançlıkla sahip çıkmanın sosyalistlerin önüne serdiği geniş olanaklar, işçi sınıfının örgütlenmesi yoluna çıkmış unsurlara, sebat, fedakârlık, azim ve cesaret vermekte, bu yola çıkıp ta gezinenlerin tutumu ise, enternasyonalist ruhun yerleşip yayılması için yine sosyalist kadrolarda kamçılayıcı etkiler yapmaktadır.

Kitle, dünya devrimci sürecinin üçlü bütünlüğünü ve onun sağlam içeriğini bütün veçheleri ile ele alarak, bu bütünlüğün emperyalizme karşı savaşta aldığı şekillerden bir kısmı olan barış ve detant politikasını savunmada gerekeni yerine getirmiştir, getirmeye devam edecektir.

Barış, bağımsızlık, ulusal kurtuluş, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm davası dünya çapında güçleniyor, yeni zaferlerin seherine koşuyorsa, Kitle'nin sayfaları, ucuz polemiklerle dolmayacak, dünya devrimci sürecinin başarılarına yer verip, o başarılara kendi ölçüleri içinde destek olmaya çalışacaktı..

Ülkemiz sosyalist hareketinin yoğunlaşması gereken birlik ekseni daima öne çıkarılarak, birlik ve ayrılık noktalarının netleşmesi için gösterilen gayretler, ideolojik yazıların yarısından fazlasını oluşturmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra, yanlışlıklarımız, hatalarımız olduğu kadar, bunların özeleştirisi de yer almış, eksik olmamıştır Kitle'de.

Parti meselesinden, devrimci sendikacılık ve sendikal sapmalara, Kıbrıs olaylarından, doğu sorununa kadar, sosyalist hareketimizin genel ya da pratik konularına açıklık getirilmeye çalışılmış, ortodoks bakış açısı ısrarla savunulmaya çalışılmıştır.

Bu ideolojik mücadelenin en önemli ürünlerinden ikisi; işçi sınıfının Referandum hakkının savunulması ve maoculuğa karşı tavizsiz tutumdur.

Kitle'nin 103 sayısı kabaca bile olsa incelendiğinde, yukarıda belirtilen tespitlerin doğruluğu anlaşılabilir sanıyoruz.

Sonuç olarak ideolojik bir yayın organının, hele sosyalist bir haftalığın 103 sayıda nicel ve nitel olarak eriştiği bu başarı, sosyalist hareketimizin göz ardı edilmeyecek bir başarısıdır.

Diğer ülkelerdeki sosyalist peryodiklerin yıldönümleri, gerektiği biçimde kutlanmakta, günler süren toplantı vb. yapılmaktadır. Ülkemizde henüz bunun önşartlarının hazır olmadığını söylemek doğru olur. Tıpkı sosyalist hareketimizin merkezi bir siyasi otoriteye kavuşmadığını söylediğimiz gibi...

Bu bakımdan önümüzdeki günlerde Kitle'ye daha büyük görevler, üstesinden gelinmesi gereken daha çok iş düşecektir.

KİTLE bu bilinçle yoluna devam edecek, sosyalist birlik'in sağlanmasının önkoşulu olan birlik ve ayrılık noktalarını, «ilkelerde savaş, devrimci kardeşlik» çevçevesinde belirlemeye çalışacaktır.

EVMA'DA İŞVEREN İŞÇİLERE BASKI YAPMAK İSTİYOR

İstanbul Topçular'da kurulu EVMA Ev İhtiyaç Maddeleri Sanayii A.Ş.'nde 5 Mart 1976 günü başlayan grev devam etmektedir.

İşçilerin örgütlenmesi sırasında ve daha sonra toplu sözleşme görüşmeleri sırasında Anayasanın 46. ve 47. maddelerini ve sendikal yasaları ayaklar altına alan işverenler şimdi de grevdeki işçiler üzerine baskı yapmaya çabalamaktadırlar.

İşverenler son olarak işçilere, sendikalara üye olma özgürlüğüne açıkca saldıran ve grevden vazgeçmezlerse vadedilen her türlü haktan yoksun bırakılacaklarını bildiren, işyerinin «patronsuz bir halk kuruluşu» ve sendikaları da «aracı» olarak gördüklerini belirten bir bildiri dağıtmışlar ve işçilerin evlerine postalamışlardır.

İşverenler bildirilerinde «31 Mart Çarşamba günü mesai bitimine kadar işbaşı yapmayanlar için vadedilen bütün haklar hükümsüz olacak ve Şirket, kararlaştırılan ve plânlanan bir dizi tedbirleri uygulamaya derhal başlayacaktır. Sizi yanıltan ve tehdit edenlerden korkmayıp vicdanlarınızın sesini dinleyerek yuvanız EVMA'ya dönünüz», diyerek işçileri tehdit yoluna gitmişler, Türkiye'deki sendikalaşma ve grev haklarına açıkça saldırmışlardır.

İşverenlerin saldırıları EVMA işçilerini yıldırmamıştır. Bildirileri grev yerindeki çalılara asan EVMA işçileri «bu ne ilk bildiridir, ne de son bildiri olacaktır», diyerek grevlerini kararlılık içinde sürdürmektedirler.

PLASTİFAY VE NOBEL İŞÇİLERİ PETROL KİMYA - İŞ SAFLARINDA

İstanbul Kâğıthane'de kurulu ve 160 işçinin çalıştığı Plastifay Kimya Endüstrisi A.Ş. nde işçiler işyerinde sözleşmenin yapılmasından kısa bir zaman sonra Atom - İş Sendikasından istifa ederek PETROL KİMYA - İŞ'e üye olmuşlardır.

Öte yandan uzun bir zamandır örgütlenme çalışması yapılan Beşiktaş'taki Nobel İlâç Sanayii ve Ticaret A.Ş. işyerindeki işçiler Atom - İş Sendikasından istifa ederek PETROL KİMYA - İŞ'e üye olmuşlardır. Bu işyerinde Sendika yetki almıştır.

TÜTED İZMİR ŞUBESİNİN ARANMASI PROTESTO EDİLDİ

BASKI ve ZULUM BİZE MÜCADELEYİ ÖĞRETİYOR BİRLEŞELİM...

TÜTED İzmir Şubesi Devlet Güvenlik Mahkemesi kararıyla polislerce ARANDI...

Faşizme karşı susmak ona ortak olmaktır. Kanlı zulmunu her geçen gün arttıran Faşizme ve her çeşit uygulamasına karşı direnelim. Faşizmin, kendinden başka her şeye düşman olduğunu unutmıyalım. Teknik elemanlar, Öğretmenler, Memurlar hayat pahalılığının, işsizliğin kaynağının, sermayenin kanlı diktatörlüğü olan Faşizm olduğunu bilerek hızla örgütlenmeli, örgütlerini güçlendirmelidir. Derneğinize sahip çıkalım...

Ne derneğimizin polisce aranması ne de başka türden baskılar bizi yolumuzdan çevirmiyeceği gibi, halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi kavgasında bizi daha kararlı ve daha inançlı yapmaktadır.

YILMIYACAĞIZ...

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!
kitle
haftalık sosyalist gazete

Sahibi : Mehmet Yücel / Sorumlu Müdür : İlker Demir / Yönetim Yeri : Cağaloğlu Başmusahip Sokak Tan Apt. No. 11, İstanbul / Dizgi - Baskı : İshak Basımevi, 27 73 37 / Son baskı tarihi : 5 Nisan 1976